

A pásztori lelkigondozás és támogató szolgálat

- George O. Wood* Jézus - példánk a szolgálatra 2
- Richard D. Dobbins* A Krisztus-központú keresztény lelkigondozás 8
- Donald A. Lichi* A hozzáértő keresztény lelkigondozó 15
- Doug Wiegand* A krónikus betegségekben szenvedők
és fájdalmakkal küszködők pásztori gondozása 23
- Christina M. H. Powell* Hagyományos, kiegészítő,
valamint alternatív gyógymódok 30
- William P. Farley* Girolamo Savonarola – Firenze prófétája 37
- W.E. Nunnally* A generációs átok bűnei 42

Jézus – példánk a szolgálatra

Írta: George O. Wood

Jézus szolgálati modelljének három alapeleme jó példa a pásztori gondozásra.

A vezetéssel kapcsolatos könyvek és szemináriumi kiadványok meghatározzák a pásztorok olvasmányait. Ez jó. Igaz az alapelv, miszerint egy szervezet vagy gyülekezet nem emelkedhet magasabbra, mint a vezetője. De a vezetés és a szolgálat közt vajon lehet-e egyenlőséget tenni? Nem hiszem: a szolgálat jóval ennél többet jelent. Amikor jó példát keresek a szolgálatra, illetve annak a prototípusát szeretném szemlélni, mindig Jézusra tekintek. Hogyan szolgált? Milyen szolgáló volt? Ha ő a Fő Pásztor, én pedig a beosztott pásztor, milyen pászornak, vagy szolgálónak kell lennem? Ha az ő lábnyomait kell követnem, merre is vezetnek az ő lábnyomai?

Szeretnék most Jézus szolgálatából egy rövidke pillanatot kiragadni, amelyből kitűnik Jézus pásztori, gondozói szíve. Nem teszek úgy, mintha ez a kis szemelvény magában képviselhetné a Jézus szolgálati modelljéről szóló teljes igazságot, mégis találtam benne három alapvető fontosságú szempontot, amely számunkra példa értékű lehet.

A történet, amelyet vizsgálat alá vetek, tehát, a vérfolyásos asszony esete a Márk 5:21-34-ből.

1. Idő

Aki csak „megéri a pénzét” a szolgálatban, az mind elfoglalt ember. Állandóan tele van a napirendünk, reggeltől késő estig: imádsággal, tanulmányozással, találkozókkal, telefonhívásokkal, megbeszélésekkel.

Ahogy növekedett az általam pásztortolt gyülekezet, annál könnyebben tudtam átadni feladatokat másoknak. Ez lehetővé tette, hogy jobban tudjak fókuszálni olyan területekre, amelyek inkább megfelelnek az én ajándékaimnak, és amelyek jobban is érdekelnek. Időm nagy részét kitöltötte saját napirendem irányítása. Tennivalói listám mindig tele volt, és naptáramban azok a dolgok szerepeltek, amelyeket én kívántam beleírni. Nagyon kevés megszakítást engedtem meg a napi program menetében, és kizárólag sürgős esetek jöhettek szóba, illetve olyan emberek, akiknek muszáj volt értekeznie velem. Egyébiránt, az időm szinte teljesen az enyém volt.

Ez a minta jó jele a hatékony és hatásos vezetésnek; amikor másokat felruházunk

és megbízunk felelősséggel és hatalommal, úgy, hogy egyben saját erősségeinkre koncentrálunk. Ez az a modell, amelyet a 2Mózes 18-ban is találunk, amikor Jetró Mózes elé áll, és azt veti fel számára, hogy a jó vezető nem kísérel meg mindent egyedül végezni. Ilyen példát látunk még az Efézus 4:11-12-ben is, mely azt írja le, hogy a pásztori vezetés sokkal inkább egy csapatedzői szerepet jelent, mintsem egy csapat sztárjátékosának szerepét.

Kiléptem a pásztori szolgálatból, és kerületi vezető lettem – szuperintendens helyettes. Ezzel megszűnt az a „falanx” védelmem, amely előtte egy harminc szolgálóból álló személyzet volt. Hirtelen csak én voltam és a titkárnőm. A már megszokott pásztori munkasémámat alkalmazni kezdtem az új feladatkörben, és minden nap az aznapi teendő listámmal érkeztem meg az irodámba. A telefonom viszont valahogy soha sem akart elhallgatni, csörgött egész nap. Az emberek pedig be-beugrottak hozzám.

Ez rettenetesen frusztrálni kezdett. Ők elvették az én napirendem idejét. Nem tudtam elvégezni azokat a dolgokat, amelyekre rákészültem. Elkezdtem igen csak zokon venni ezeket a félbeszakításokat.

Ami igazán megváltoztatott engem és az életemet, az egy igei üzenet volt, amelyet egy barátomtól, T. Ray Rachels-től – a kerületi szuperintendenstől – kaptam. Arról szólt, hogy Jézus szolgálata telis-tele volt megszakításokkal. Erre felkaptam a fejem.

Jézus egy csodája sem szerepelt az előre megírt tennivalói listáján. Egyik reggel sem kelt fel úgy, hogy „na, akkor a mai napon meg kell gyógyítanom tíz leprást, két vakot, aztán meg kell gyógyítanom egy bénát, majd egy emberből ki kell űznöm néhány démont.”

Ugyanez igaz volt tanításaira is. Igen, Jézus valóban lefektette a Hegyi Beszéd, az Isten országáról mondott példabeszédek, valamint az Olajfák hegyi kijelentés szisztematikus felépítését (Máté 5-7, 13, 24, 25). Nézzük meg, viszont, milyen tanítások keletkeztek olyan esetekben, amikor megállították, vagy félbeszakították őt valami miatt. Egy, a mózesi törvényben jártas ember próbára akarta tenni, és megkérdezte tőle, „Ki az én felebarátom?” – és az erre adott válaszból kaphattuk meg a Jó Szamaritánus példabeszédét (Lukács 10). A törvény ismerői és a farizeusok összesúgtak a háta mögött, hogy bűnösöket enged magához, melyre Jézus az elveszett bárány, az elveszett drachma, valamint a tékozló fiú történetével válaszolt (Lukács 15.)

Kimaradt volna Máté és Zákeus tanítványsága is, ha Jézus nem szakította volna meg napirendjét. Nem lenne a Bibliában az újjászületésről való tanítás sem, ha nem szánt volna időt Jézus Nikodémusra (János 3), és nem lenne benne Jézus tanítása az imádatról sem, ha elfordult volna a samáriai asszonytól (János 4). A leglényegesebb példa arra nézve, amikor Jézus időt szánt arra, aki félbeszakította őt valamiben, a vérfolyásos asszony esete. Jézus épp Jairus háza felé tartott, amikor az asszony megjelent.

Márk megjegyzi, hogy Jairus lánya 12 éves volt, az asszony pedig pontosan ennyi ideje szenvedett vérfolyása miatt.

Jairus kérése már alaphoz megszakította Jézus aznapi menetrendjét. Az Úr éppen a tő másik oldaláról hajózott át, és egy nagy tömeg fogadta. A vezetői felelősség azt diktálja, hogy az embertömegnek adjuk az elsőbbséget, a szolgálat viszont azt követeli meg, hogy a szükségnek adjuk azt. Így Jézus kitört a tömegeből, és követte a férfit.

Ahogy mentek Jairus háza felé, ismét megállította valaki – ez volt a „félbeszakítás

félbeszakítása”. Egy asszony áttört a tolakodó embertömegben, és megragadta Jézus ruhájának szegélyét. Jézus akár mehetett is volna tovább, de nem tette. Miért?

Mert a szolgálat emberekről szól – sőt, mondhatnám, hogy személyekről – egyenként. Jézus életmissziója tele volt előre meg nem tervezett pillanatokkal, amikor egyes személyek szükségével kellett foglalkoznia.

Egy idős ember sétált végig a tengerparton kora hajnalban. Felkapkodta a partra vetődött tengeri csillagokat, és egyesével visszadobálta őket a vízbe. Tudta, hogy ha nem kerülnek vissza a vízbe, a felkelő nap kiszárítja majd őket, és elpusztulnak.

Egy tizenéves fiú arra járt, és megkérdezte tőle: „Hé, öregember, maga meg mit csinál? Milliányi tengeri csillag van a strandon. Semmi értelme annak, amit itt tesz ezekkel.” Az idős ember visszahajította a következő tengeri csillagot a vízbe, és így válaszolt: „Ennek az egynek, amit épp visszadobok, nagyon is számít, hogy megteszem.”

Egy misszionárius barátom mesélte, hogy egy karácsony előtti vasárnap reggel ott ült Jim Cymbala irodájában. Mint a Brooklyn Tabernacle pásztora, Jim több ezer ember felé szolgál vasárnaponként számos istentisztelet alkalmával. Két istentisztelet közt egy afro-amerikai anyuka érkezett négy gyermekével együtt Jim dolgozószobájába. Nem volt pénze, és nagyon sírt, mert gyermekeinek semmit sem tudott szerezni karácsonyra. Jim ezt mondta, „Carol és én elmegyünk a lakásokra karácsony napján, és viszünk nektek pulykát vacsorára. Együtt fogunk veletek enni, és lesznek ajándékok is a gyerekek számára.”

A misszionárius barátom sírva hallgatta végig a beszélgetést. Átgondolta, hogy Amerika egyik legnagyobb gyülekezetének a pásztora időt szánt egy olyan emberre, aki semmit nem tudott adni cserébe. A vezetésről alkotott kép azt mondja, „szánj időt befolyásos emberekre, mert ők vissza tudják majd fizetni”. A szolgálat pedig azt mondja, „érints meg olyanokat, akik nem tudnak érted tenni semmit.”

Jézus az idejét szánta másokra!

Miért fontos megjegyeznünk olyas valamit, amely ennyire nyilvánvaló? Azért, mert néha annyira elfoglaltak tudunk lenni a szolgálatban, hogy elfelejtjük, hogy a szolgálat az emberekről szól.

Nem azért szolgálsz, hogy gyülekezeti épületeket építs (bár, néha szükségszerű lehet), vagy betölts egy pozíciót, vagy hogy felemészd magad olyan ügyekkel vagy célokkal, amelyek távolra sodornak legfontosabb felelősségedtől – amely az emberek felé végzett szolgálat. Hosszas leveleket kapok olyanoktól, akik azzal töltik idejüket, hogy szabályokat fektessenek le, vagy épp az emberek nézeteit „rendbe tegyék”. Egyikük

rendszeresen 24 oldalas, szimpla sortávú, nyomtatott leveleket ír nekem, és fejtegeti benne, hogy miért az általa használt Bibliafordítás az egyetlen ihletett verzió. Ahogyan ezeket a heves kirohanásokat és hosszas érveléseket olvasom, azon tűnődöm, mi történne, ha ezek a szentek kikapcsolnák a számítógépeiket vagy letennék a tollat, és elmennének otthonról, hogy valakit végre Jézushoz vezessenek.

2. Érintés

Jézus engedte, hogy az emberek odajöjjenek hozzá. Valljuk be: a szolgálatról alkotott modell számunkra gyakran az ún. „sikeres pásztor” képe. Az utóbbi időben nyomon követhető egy olyan trend, hogy fontosabb pásztorok testőrökkel jelennek meg. A pásztor belép az istentiszteletre a maga idejében és az oldalsó ajtón át távozik, miután befejezte az alkalmat.

Jézus az egyes emberekre szánt időt. Szolgálatra pedig kivett belőle valamit. A szöveg úgy fogalmaz, hogy „Jézus is azonnal észrevette, hogy erő áradt ki belőle, ezért a sokaságban megfordulva így szólt: „Ki érintette meg a ruhámat?” (Márk 5:30).

William Barclay így elemzi ezt: „Ez az ígerész Jézusról beszél. A gyógyítás árát mutatja be. Amikor csak Jézus meggyógyított valakit, az kivett belőle valamit. Ezt pedig egy egyetemes szabálynak is vehetjük az életben: soha nem fogunk teremni semmi nagyszerűt, ha csak nem vagyunk rá készen, hogy az életünk legjavából befektessünk valamit. ... Nincs olyan igehirdető, aki egy-egy nagyszerű igehirdetés után ne érezte volna azt, hogy kiszívtak belőle valamit. Ha valamikor is segíteni akarunk embereken, magunkból kell adnunk. ... Jézus példájának nagyszerűsége az, hogy kész volt kifizetni a mások segítésének árát. Ez az ár pedig az volt, hogy saját életét adta. Csak akkor járhatunk az ő lábának nyomdokaiban, ha másokért készek vagyunk anyagi dolgainkon túl lelkünket és erőnket is oda adni.”

A gyülekezetben, amelyet pásztoroltam, volt egy gyermek, aki elveszítette az édesanyját. Tizenéves korában nagyon féktelen természetű volt, majd végül elkövetett egy bűntényt, amelyért 17 év börtönbüntetést kapott. Ez az ember azóta megtért, és hűségesen szolgálja az Urat a börtönben. Írtam a pásztornak, aki abban a városban szolgál, ahol e fiatalember ül – arra kértem, látogassa meg. De nem tette meg.

A feleségem nagynénje agyvérzést kapott. Az egészsége miatt nem járt gyülekezetbe idős korában. (Hány emberről feledkezünk meg csak azért, mert már nem tudnak hozzátenni a gyülekezet életéhez?) A család felhívott egy pásztor, és megkérte, hogy látogassa meg. De ez a lelkész sem ment el. Végül, a család talált egy presbiteriánus lelkészt, aki elment, és meglátogatta az idős asszonyt.

Egy barátom mesélte, hogy azon a hétvégén, mikor családjával látogatóban voltak, a bátyja elment vele a gyülekezetbe. Bár már idős volt ez az ember, azon a vasárnap reggelen átadta a szívét az Úrnak. A barátom, aki szintén pásztor, felhívta az ottani pásztor, és megkérte, hogy ha lehet, kezdje el utógondozni a friss megtértet. Semmi nem történt. Amikor rákérdezett, a pásztor azzal reagált, hogy túl elfoglalt volt mostanság. Utánanézttem, és kiderítettem, hogy az a gyülekezet nem számlál többet ötven embernél.

Hányszor nem látogatnak meg pásztorok olyanokat, akiknek szükségük van segítségre? Hányszor történik meg, hogy nem válaszolnak levelekre, e-mailekre és nem hívják vissza azokat, akik keresték őket? Bárcsak a Szentlélek felkavarna bennünket a letargiából és a közönyből.

Hajlandónak kell lennünk megérinteni az embereket Jézusért és Jézus nevében.

3. Átformálódás

Tetszik az a cím, amit William Barclay adott a vér folyásos asszony történetének: „Egy szenvedő utolsó reménysége”. Bizonyos, hogy Jézus volt az asszony utolsó reménysége – csak úgy, mint Jairusnak.

Figyeljük meg a finom humort ebben a történetben, ahogyan az asszony átfurakszik a tömegen, hogy Jézus ruhájának szegélyét megragadhassa.

A mózesi törvény szerint ez az asszony rituális értelemben tisztátalan volt, mivel testéből folyás távozott (3Móz. 15.) Az ószövetségi időkben többnyire, ha egy személy szennyezett, tisztátalan állapotban volt, akkor bármire tette rá a kezét, ami csak tiszta vagy ártatlan volt, az tisztátalanná vált. Például, ha egy leprás hozzáért egy egészséges emberhez, az emiatt ilyen értelemben tisztátalan lett.

Egy rituális értelemben tiszta személy nem érinthetett meg szülés után lévő asszonyt, pogányt, olyan tárgyat, melyet pogány személy is megérintett, bizonyos állatokat vagy holt testet. Annak a személynek, aki tisztátalan személyhez vagy tárgyhoz ért, és így bemocskolódt, egy nagyon részletes, időigényes tisztító procedúrán kellett átesnie.

Jézus ilyen értelemben, abban a percben tisztátalanná vált, amikor a vér folyásos asszony megérintette, és tovább mocskolta magát, mikor megfogta a halott kislány kezét (Márk 5:41).

Világos, hogy a vér folyásos asszony azt gondolta, megérinti Jézus ruháját, meggyógyul, majd észrevétlenül újra elvegyül a tömegben. Ehelyett, Jézus megállt, és megkérdezte: „Ki érintette meg a ruhámat?” (Márk 5:30).

A tanítványok úgy gondolták, hogy ez a kérdés igen csak abszurd, mivel rengetegen nyomakodtak és lökdösődtek körülötte. Az asszony viszont tudta, mi történt – és ezért mondja a szöveg, hogy „félve és remegve jött elő; leborult előtte, és elmondta neki a teljes igazságot.” (Márk 5:33).

De miért félt az asszony? Azért, mert tudta, hogy tetteivel rituálisan bemocskolt egy szent embert. Ha Jézus farizeus lett volna, villámcsapás módjára ezt válaszolta volna az asszonynak: „Hogy merészeltél megérinteni?! Bemocskoltál engem, távozz innen!”

A Törvény szerint, amikor a tisztátalan megérintette a tisztát, azzal a tiszta is tisztátalanná vált. Jézus esetében azonban amikor a tisztát megérintette a tisztátalan, maga is megtisztult.

Bizonyos értelemben a Törvény és az Evangélium fordítva működik. Ahelyett, hogy az asszony tisztátalansága bemocskolta volna Jézust, az ő teljessége tisztította meg az asszonyt. Krisztus ugyanezt teszi a mi bűnünkkel. Megigazít bennünket, és mi nem tudjuk őt bemocskolni.

A szolgálat átváltozásról szól. Átadjuk a jó hírt, hogy Jézus a Megváltó, a Szentlélekkel keresztlő, a Gyógyító. Jézus azt mondta nekünk, hogy tegyük a kezeinket a betegekre. Ez a fizikailag látható jele annak, hogy a Benne lévő egészség átmegy a beteg emberbe, azért, hogy meggyógyuljon, ahelyett hogy a halál venne rajta uralmat.

Azok a pásztorok, akik a legnagyobb hatással vannak az emberekre, a Krisztus életében részesítik őket a Szentlélek erejével, példájukon és tanításukon keresztül.

Néhány évvel ezelőtt zúgolódva fordultam az Úrhoz, hogy amikor emberek sorakoznak föl előttem imáért, nem esnek el. Persze, egyszer-egyszer előfordul, de igen ritkán. Éreztem, hogy az Úr szól hozzám: „George, sokkal könnyebb elesni, mint felállni. Te azért segítesz az embereken, hogy felálljanak, tehát ne érezd azt, hogy neked utánoznod kellene másokat, akiken keresztül más módon munkálkodom.”

Krisztus életének közlése, átadása valójában saját Isten követésünk hosszan tartó átadása azok számára, akik felé szolgálunk. Ha szeretjük Jézust, nagy az esély, hogy ők is szeretni fogják. Ha a megfelelő lelkületet mutatjuk, ők is ilyen lelkületet fognak mutatni. Ha megtelünk a Szentlélekkel, ők is meg fognak telni. Ha biztosak vagyunk abban, hogy az Úr képes megszabadítani embereket a drogoktól és az alkoholtól és más kötöttségekből, és azt is hisszük, hogy meg is akarja őket szabadítani, akkor valóban meg fognak szabadulni a lélek és a szellem ilyen betegségeitől. Ha hittel imádkozunk a betegekért, meg fognak gyógyulni. Ha felgerjesztjük a Szentlélek bennünk rejlő ajándékát, akkor az emberek Szentlélek keresztséget fognak nyerni és buzgók maradnak az Úrban. Ha bemutatjuk és tanítjuk a tanítványságot, az emberek Jézus tanítványaivá fognak válni. Ha bizonyosságot teszünk az elveszettek felé, az embereink is bizonyosságot fognak tenni. Ha missziós lelkületűek vagyunk, az embereink is így fognak gondolkodni.

Nem tudsz olyat adni másoknak, amid neked nincs. Azt viszont adhatod, ami neked is van.

Mikor a fiam vezető pásztor lett, azt mondtam neki: „A pásztori munka nem atomfizika [de ez nem jelenti azt, hogy könnyű volna]. Két dolog áll mindenek fölött: szeresd Jézust és szeresd az embereket.”

Akkor szeretjük az embereket, ha egyenként időt szánunk rájuk. Az Úr felhasznál bennünket, hogy megérintsünk embereket, és hogy ügynökeivé váljunk, hogy láthassuk, ahogyan a Szentlélek erejével megváltoztatja az emberek életét.

Ígyis van. Sohanem hagyhatjuk abba a hatékony vezetéssel kapcsolatban tanulmányainkat. De azt se felejtsük el, hogy a vezetés csak egy része szolgálatunknak. Szolgálatunk példája Jézus kell, hogy legyen. Ő időt szán másokra. Megérint. Átformál.

George O. Wood, D. Th. P., az Assemblies of God Általános Tanácsának általános szuperintendense, Springfield, Missouri.

A Krisztus-központú keresztény lelkigondozás

Ha igazán keresztényivé kívánjuk tenni a lelkigondozást, közelről meg kell figyelnünk azt, ahogyan Krisztus végezte lelkigondozó szolgálatát.

Írta: Richard D. Dobbins

Napjainkban leginkább azt nevezzük keresztény lelkigondozásnak, amit keresztény pszichológusok, illetve szakképesített lelkigondozók végeznek. Általában jól képzett szakemberekre gondolunk, akik kiváló lelkigondozó technikákkal, valamint gazdag lelkigondozói tapasztalatokkal rendelkeznek. Gyakran dolgoznak gyülekezetekben vagy gyülekezetekhez kapcsolódó helyszíneken. Sajnálatos módon, a legtöbb ember így definiálja a keresztény lelkigondozást.

A legtöbb esetben, viszont, szembetűnően nagy szakadék tátong az ilyen lelkigondozók keresztény hite és lelkigondozói gyakorlata közt. Lehetnek igazi hívők is, és egyben kiváló lelkigondozók is, de valójában módszereikben kevés olyan elem van, amely ténylegesen keresztényi. Személyes hitüktől elkülönült kategóriába osztják saját lelkigondozó gyakorlatukat. Az hiányzik, tehát, hogy lelkigondozói praxisukban egyesítsék e két szemléletet.

Hogyan lehet elérni, hogy a hit és a lelkigondozás egységes legyen?

Először is, ahhoz hogy a lelkigondozás ténylegesen keresztényi legyen, fejben kell egyesítenünk hitünket és lelkigondozói gyakorlatunkat. Ez azzal kezdődik, hogy

felismerjük, Krisztus az egyedüli „csodálatos Tanácsos”. Ő válik példánkká. Nem csak életünk Urává tesszük Őt, hanem klinikai tanulmányaink és gyakorlatunk Urává is. Úgy kell tekintenünk Őrá, mint klinikai munkafelügyelőnkre, aki mindent hall és lát, amit csak mondunk, vagy teszünk a lelkigondozói irodánkban.

Függetlenül attól, milyen orientációjú képzéssel rendelkezünk (dinamikus, kognitív, viselkedési, tárgykapcsolat-elméleti, eklektikus stb.), Krisztus kezébe kell helyeznünk mindent, amit csak tanultunk a lelkigondozásról – tanulmányainkat, a képzést, amelyet elvégeztünk, és a tapasztalatainkat is. Ezután pedig rá kell bízunk magunkat Jézusra, hogy segíthessen nekünk helyesen alkalmazni készségeinket, úgy ahogyan Ő akarja, amikor a hozzánk fordulóknak segítünk.

Minden alkalommal tudatosan rá kell hangolódunk, hogy az Úr szemein keresztül láthassuk azokat, akiket tanácsolnunk kell, és az Ő szívével, gondolkodásával meg is értsük őket. Ez segíteni fog abban, hogy még jobban szolgálhassunk az Úr felé, és egyben feljűk is.

Ahogy ezt a szellemi pózt felvesszük, Krisztus képessé tesz arra, hogy hatékony csatornává válhassunk a hozzánk forduló szíve és elméje, valamint Krisztus szíve és elméje között. Ha ebben az igyekezetben sikeresnek bizonyulunk, a Krisztus bölcsessége, ereje és kegyelme isteni módon fogják kibővíteni tanulmányainkat és tapasztalatainkat a lelkigondozás közben, és új szintre is emelik. Ebben a szellemileg meggazdagított környezetben az Isten ereje megtöri pácienseink kötöttségeit, meggyógyítja sebeiket, valamint megmutatja nekik az utat, amellyel életük más problémáit is meg tudják oldani.

Ha nem törekszünk tudatosan arra, hogy előhoznuk ezt az isteni dimenziót a lelkigondozás folyamatában, azzal lekorlátozzuk a nyújtható segítséget mindazokra a szakmai fogásokra, amelyekre tanulmányaink és szakmai tapasztalataink során tettünk szert. Amint az látható is, Isten arra hív bennünket, hogy új utakat fedezzünk föl a lelkigondozás során, amelyekkel tudatosan helyt adunk Krisztusnak, hogy részt vehessen a pácienseinkkel való kapcsolatunkban.

Saját gyakorlatom szerint, minden lelkigondozó alkalom elején emlékeztetem magam arra, hogy Krisztus ott van az irodában a gondozott személlyel és velem. Ő úgy ismeri

ezeket az embereket, ahogyan nekem is meg kell ismernem őket. Ő tudja, hogyan kell őket motiválni ahhoz, hogy fájdalmaikat lépcsőként használhassák, hogy eljuthassanak oda, ahová Ő szeretné, hogy eljussanak.

Minden lelkigondozói alkalom előtt igyekszem felmérni szellemi ítélőképességemet, amelyen keresztül az Úr információkat tud megosztani velem. Ez a célom. Az alkalmakat szintén imádsággal fejezem be, és azért imádkozom, hogy az Úr segítsen nekem szolgálni az illető személy

(vagy házaspár) felé. Arra kérem, hogy tegyen azzá, amivé Ő szeretné, hogy legyek a számukra. Ezáltal mindig tudatában vagyok korlátaimnak és így sosem feledem, hogy szükségem van az Úr útmutatására.

Az ilyen imádság a páciens figyelmét is Jézusra irányítja, aki a segítség elsődleges forrása. Ezáltal csökken annak a tendenciának a lehetősége, mellyel a gondozott személy egy egészségtelen függést alakítana ki az irányomban, és arra bátorítja, hogy egy egészséges, Jézusra alapozó és rá hagyatkozó életet építsen föl.

Ha igazán keresztényivé kívánjuk tenni a lelkigondozást, közelről meg kell figyelnünk azt, ahogyan Krisztus végezte lelkigondozó szolgálatát.

Milyen volt Krisztus lelkigondozói szemlélete?

Az evangéliumok világosan mutatják, hogy Krisztus lelkigondozói szolgálatának igazán domináns jellemvonása a könyörületesség volt. Legalább tizennégyszer használták az újszövetségi írók a könyörület szót arra, ahogyan Krisztus bánt az emberekkel.

De mi a könyörület? Az a képesség, amellyel – amennyire csak lehetséges – valaki más helyébe tudjuk helyezni magunkat. A könyörületes lelkigondozók tapintatosan bánnak a gondozott személlyel és szükségüket szem előtt tartják. Elméjükben szerepet cserélnek a gondozott személlyel. A velük kapcsolatosan összegyűjtött információt felhasználják, és elképzelik, milyen érzés lenne számukra hasonló helyzetben.

Krisztus könyörülete nyilvánvalóan látszik, ahogyan a kútnál az asszonnyal beszél János 4. fejezetében, valamint az, ahogyan a 8. fejezetben a házasságtörő asszonnyal bánik. Jézus nem volt elnéző az asszony több házassági kapcsolatával szemben, és nem is hagyta jóvá azt a kapcsolatot, amelyben az asszony egy olyan férfival élt, aki nem akarta feleségül venni. Nem fejezte ki tetszését a János 8.-ban sem a házasságtörő asszony tetteivel kapcsolatban. Mégis, érzékenyen és tapintatosan közelítette meg ezeket az asszonyokat.

Jézus gyakran ítélte el a farizeusok öngazoló magatartását. Nem tartoztak a kedvencei közé. Mégis, amikor Nikodémus Krisztushoz fordult segítségért (János 3), Jézus könyörületesen bánt vele, annak ellenére, hogy maga Nikodémus is farizeus volt.

Krisztus lelkigondozásának egy másik prominens jellege az, amelyet én szeretetteljes konfrontációnak nevezek. Például, annak ellenére, hogy a kútnál lévő asszony több férjjel, és egy élettárssal is rendelkezett, arra kérte őt, hogy hívja ide „a férjét.”

Elismerte a házasságtörő asszony bűnös helyzetét is, mikor arra utasította, hogy menjen, és ne vétkezzen többet. Jézus Nikodémus figyelmét is felhívta arra, hogy különbség van a természetes születés és a szellemi születés közt, amikor konfrontálta őt, hogy újjászületésre van szüksége.

Jézus mindig megtalálta a módját annak, hogyan kell az embereket szeretetteljes módon szembesíteni az igazsággal. Sosem volt durva vagy érzéketlen azokkal, akik elég őszinték voltak ahhoz, hogy megvallják bűneiket, és beismerjék azt a szükségletet, hogy az Ő segítségére szorulnak. Mégsem engedte, viszont, hogy kikerüljék azokat a problémákat, amelyek Hozzá vezették őket.

A könyörület és a szeretetteljes szembesítés a bűnnel egyaránt szükségesek, amikor segíteni akarunk az embereknek, hogy szembesülhessenek életük bonyolult helyzeteivel és fájdalmas emberi kapcsolataival. A keresztény lelkigondozóknak szüntelenül kérniük kell az Urat, hogy ezek az ajándékok felnövekedjenek az életükben.

Hogyan lép be a Szentlélek a lelkigondozás szolgálatába?

A János 14:26-ban Jézus azt mondja: „A Pártfogó pedig, a Szentlélek, akit az én nevemben küld az Atya, ő tanít majd meg titeket mindenre, és eszetekbe juttat mindent, amit én mondtam nektek.”

A Szentlélek egy tanító. Nem csak azokat a dolgokat fogja eszünkbe juttatni, amiket Krisztus tanított, hanem azokat is, amelyeket a gondozottainkról kell tudnunk.

A Szentlélek használni fogja azokat a dolgokat is, amelyeket társadalomtudományi ismereteinkből elsajátítottunk, és megtanítja, hogyan alkalmazzuk azokat egy magasabbrendű, szellemi dimenzióban. Vagyis, ha van fülünk arra, amit a Szentlélek mondani akar, Ő megfogtanítani bennünket arra, hogyan jutassuk el az emberi fejlődésről, mentális betegségekről, diagnózisról és lelkigondozási technikákról tanultakat egy újabb szintre.

Ezzel egy időben a Szentlélek ott működik a lelkigondozó elméjében és a gondozott személy elméjében is. A János 16:8-ban Jézus azt mondja: „És amikor eljön, leleplezi a világ előtt, hogy mi a bűn, mi az igazság és mi az ítélet.”. Ahogyan könyörülettel és szeretettel szembesítod a gondozott személyeket azokkal a körülményekkel, amelyek hozzád vezették őket, hagyatkozhat a Szentlélekre, aki a gondozott személy szívében kényelmetlen feszültséget fog okozni, és motiválni fogja őt arra, hogy meg hozza azokat az üdvözítő változásokat, amelyeket Jézus kíván tőle, és amelyeken keresztül megtalálhatja a gyógyulást illetve a szabadulást, amire szüksége van.

Ugyanakkor számíthatsz a Szentlélekre abban is, hogy megadja neked a szükséges belső erőt, hogy tolerálni tudd a gondozott személyből előtörő intenzív feszültséget, ahogyan egyszerre akar szabadulni is a lelki és érzelmi fájdalmaitól, illetve egyszerre akarja megoldani azokat. Ha nem vagy képes kezelni a saját magadban felnövekedő szorongást, a saját komfortérzeted visszanyerése érdekében lehet, hogy megfutamodsz attól, hogy olyan „esetekbe” is belevágj, amelyeket valószínűleg a te számodra is jelentős megpróbáltatást fognak jelenteni. Ezen a ponton a komfortérzeti szinted határa kölcsönösen hatással lesz azzal a felgyülemelő stressz érzettel, amely a gondozott személy életében létrehozandó változást motiválná. Ha engeded, hogy a Szentlélek

segítsen, és felépítsen benned egy toleranciát ezzel a feszültség érzettel szemben, amely a lelkigondozás nehezebb pillanataiban elérhet, az jóval hatékonyabbá fogja tenni munkádat, mert siettetni fogja a gondozott személy életében a Krisztustól jövő üdvözítő változásokat.

Ne feledd, hogy mind addig, amíg a bűnös állapot nem fáj jobban, mint az abból való kimozdulás, a változás, az emberek inkább választják azt, hogy megmaradnak a kevésbé fájdalmas rosszban. Az elviselhetetlen fájdalom lényegbevágó fontossággal bír, amikor embereket akarunk kimozdítani a vesztes helyzetükből, és elvezetni oda, ahol az Úr akarja látni őket. Ha sikerül kifejlesztenünk a gondozottunkénál magasabb toleranciát a konfliktussal és a stresszel szemben, az képessé tesz minket arra, hogy könnyűrelett mozgassuk őket át az élet nehezebb időszakain. Az ilyen kényelmetlen pillanatok közt vigasztaló a tudat, hogy az ember könnyebben birkózik meg a kellemetlen biztossal, mint a bizonytalannal. A sikeres lelkigondozói munka során az emberek a bizonytalanból megérkeznek a biztos állapotba.

A szellemi ajándékok szerepe a lelkigondozói folyamatban

A Szentlélek ajándékai szintén nagyon értékes erőforrásnak számítanak egy lelkigondozó számára, kiváltképp a pünkösdi / karizmatikus lelkigondozóknál. Az 1Korintus 12:7-12-ben Pál apostol három csoportra osztva definiálja a szellemi ajándékokat. Az elme ajándékai a bölcsesség igéje, az ismeret igéje és a lelkek megkülönböztetése. Aztán vannak a szóbeli ajándékok: a különböző nyelveken való szólás, valamint ezek fordításának, tolmácsolásának ajándéka, illetve a prófétálás. Végül, vannak az isteni erő ajándékai: a hit, a csodatevés, és a gyógyítás ajándéka. Mindezek az ajándékok természetfeletti módon gazdagítják a lelkigondozást.

Az 1Korintus 12-14 beszél ezen ajándékokról, valamint megnyilatkozásának rendjéről a nyilvános dicsőítés során, illetve a hívő egyéni életében. Ha biblikus módon megértjük, hogyan működnek ezek az ajándékok a lelkigondozás során, az még hatékonyabb lelkigondozókká tehet bennünket.

A LELKEK MEGKÜLÖNBÖZTETÉSE

Az elme ajándékai nagyban javíthatják a lelkigondozás diagnózis-felállító szakaszát. A képzett gondozó úgy fejleszti készségeit, hogy audio-vizuális, és taktikai érzékeit használja arra, hogy személy problémáit feltárja. Ha a lelkek megkülönböztetésének ajándéka e folyamat részévé válik, az a diagnózis felállítását innentől a számokra egy újabb szintre emeli.

A lelkigondozás világi szemlélete szerint egy személy jelenlegi mentális tevékenységét a másokkal folytatott interakciói, személyes élettörténete, jelenlegi életkörülményei, illetve az agyában zajló neurokémiai folyamatok természetes eredményeként kezeli. Nem ismer el semmilyen szellemi vagy természetfeletti hatást.

Habár a keresztény lelkigondozók elismerik e természetszerű elemek szerepét a személy mentális tevékenységeiben, hiszik, hogy a személy szelleme nagyban irányítja mentális folyamatait. A gondolkodás mindig szellemi harc.

Az 1Korintus 6:19-20-ban Pál világossá teszi, hogy az ember testének a célja az (a Szentlélek temploma – a ford.), hogy Isten jelenlétét megmutassa a földön.

A Róma 6:7-ben, viszont, Pál elismeri azt is, hogy a bűnnek hatalmas szerepe van abban, hogy testünket a gonosz szolgájává tegye. A Róma 6:16-ban megfogalmazza nagy emberi dilemmánkat: „Nem tudjátok, hogy ha valakinek átadjátok magatokat szolgálai engedelmességre, akkor engedelmességre kötelezett szolgálai vagytok annak, mégpedig vagy a bűn szolgálai a halálra, vagy az engedelmesség szolgálai az igazságra?” Miközben az örök élet olyan gondolatokat és ábrándokat ébreszt az elmében, amelyek az Isten szerint való élet kifejezései, a bűn ugyanezt teszi, csak éppen olyan gondolatokkal, és ábrándokkal, melyek a gonosz megnyilatkozásai. Az emberi akarat így egy harc közepén találja magát.

Az akarat meghatározza az elme vagy szellem megnyilatkozását, amint döntést hoz, ami az agyon átjutva a testben kifejezésre kerül. Ha megvizsgáljuk egy ember attitűdjeit és viselkedését, amely a testén át realizálódik, meg tudjuk határozni azt a szellemi hatást, amely győzedelmeskedik az ember akarata fölött.

A lelkek megkülönböztetésének ajándéka értékes ajándéka a keresztény lelkigondozónak, amely nagyban segítheti azt, hogy behatárolhassa a gondozott személy szellemi harcának jelenlegi állapotát. A képzett gondozó ilyenkor nem teszi félre tanult készségeit; sőt, a Szentlélek kiegészíti őket a számára.

AZ ISMERET IGÉJE

A kiváló szakemberek képesek összekötni a pontokat és vonalakat egy személy élettörténetében, hogy megkapják életének jelenlegi képét. Mégis, az ismeret igéje, amely a Szentlélektől jön egy személlyel kapcsolatban, képes felerősíteni a természetes készségeket. Az egy-egy ilyen „felismerés” gyakran megérezsként vagy egyfajta előérzetként jelenik meg a lelkigondozó elméjében.

Ez az, ami miatt a lelkigondozónak gondosan ügyelnie kell arra, hogyan és mikor szól az ismeret vagy a bölcsesség igéjével a gondozott személyhez. A lelkigondozó soha nem írhatja elő ezeket a gondozott személy számára. Ha e szavakat javaslatként mondjuk a gondozott személynek, azzal alkalmat adunk neki, hogy elfogadja vagy elutasítsa azokat.

A BÖLCSESSÉG IGÉJE

Aki csak lelkigondozással szolgál emberek felé, tudja, hogy előfordulnak kritikus momentumok a gondozás során. Mint lelkigondozó, az idők során elsajátítasz egyfajta természetes bölcsességet, hogy megküzdj az ilyen pillanatokkal. Mégis, a keresztény lelkigondozó lehetőségei nem korlátozódnak csupán az ilyen természetes bölcsességre, amire tapasztalat útján lehet szert tenni.

Jakab emlékeztet bennünket, hogy kaphatunk bölcsességet Istentől, ha elég alázatosak vagyunk ahhoz, hogy ilyet kérjünk tőle. „Ha pedig valakinek nincsen bölcsessége, kérjen bölcsességet Istentől, aki készségesen és szemrehányás nélkül ad mindenkinek, és meg is kapja.”

Mégis, a Szentlélek is képes egy különleges bölcsességgel ellátni bennünket olyan kritikus pillanatokban, amikor az Ő útmutatására van szükségünk. Megváltoztatja, amit normális esetben mondunk, vagy teszünk. Visszanézve könnyen felismerhetjük e szavak isteni eredetét, amikor meglátjuk azt a gyógyító hatást, melyet a gondozott személy életében kifejt.

NYELVEKEN SZÓLÁS, A NYELVEKEN SZÓLÁS ÉRTELMEZÉSE, TOLMÁCSOLÁSA, VALAMINT A PRÓFÉTÁLÁS

Ezek a szóbeli ajándékok olyan gördülékennyé teszik a lelkigondozó munkáját, hogy az így már túlmutat természetes képességein. Ez kiváltképp hasznosnak bizonyulhat a gondozott személlyel végzett párbeszéd helyes mederben tartásánál és irányításakor. A más nyelveken való szólás ajándéka olyan örömteli eszközként is szolgálhat a pünkösdi vagy karizmatikus lelkigondozó számára, amellyel a lelkigondozói alkalmak után számvetést végezhet a történekről. Ekkor kiengedheti magából az Úrnak a sok feszültséget és stresszt, amelyeket az előtte lemenő lelkigondozások alkalmával nehéz lett volna szavakba önteni. Ezen kívül pedig használhatja még e személyes ajándékot arra is, hogy közbenjárjon a gondozott személyekért az Isten akarata szerint. (Róma 8:26-27).

A HIT, A CSODATEVÉS, ÉS A GYÓGYÍTÁS AJÁNDÉKAI

A Zsidók 11:1 szerint „A hit pedig a remélt dolgokban való bizalom, és a nem látható dolgok létéről való meggyőződés.” Ha a lelkigondozók hatékonyak akarnak lenni, akkor a hit embereivé kell, hogy váljanak. Még a világi lelkigondozóknak is képeseknek kell lenniük arra, hogy reményt keltsenek az emberekben.

Figyeljük meg a hit és a remény közti kapcsolatot. A hit a reményből növekedik fel. Egyike a lelkigondozási folyamat korai prioritásainak az, hogy minél hamarabb reményt kell kelteni a gondozott személyben. Az a remény, melyet a Szentlélek kelt egy személyben, megadhatja a hit ajándékát, mely mind a lelkigondozó, mind a gondozott személy számára azt a hitet adja, hogy a remélt gyógyulás valósággá fog válni.

Ritkább esetekben bekövetkezik egy isteni áttörés, amely túlmegey hiten és reménységen is – egy csoda. Emlékszem, ahogy évekkel ezelőtt egy misszionárius család jött el hozzám, a Salamon-szigetekről származtak. Késő éjszaka négy részeg szigetlakó tört be a házukba, akik minden elképzelhető módon terrorizálták a családot egészen hajnalig. Három napon belül az EMERGE központban (a cikkíró által vezetett intézmény – a ford.) voltak. Amit viszont nem tudtak, hogy a tragédia előtt egy évvel

Isten elhozott számukra egy gyermekpszichiátert a kommunista Albániából, hogy gyermekeik segítségére legyen. A kommunista kormány fizette az utazási költségeket, a család költségeit valamint a keresztény képzés költségeit. Az említett misszionárius házaspár gyermekei jól reagáltak a terápiára, és ma már mindketten Istent szolgálják. Ezeken túl a Szentlélek a gyógyítás ajándékát is adja esetenként. Habár, mint keresztény lelkigondozók, megteesszük a magunk részét arra nézve, hogy az emberek meggyógyuljanak, felismerjük, hogy a gyógyítás ajándéka a Szentlélektől van – nem tőlünk ered.

A Krisztus-központú lelkigondozás többet kíván, mint elkötelezett keresztényeket, akik szakszerű képzéseken mentek keresztül a lelkigondozás területén. Ami igazán Krisztus-központúvá teszi a lelkigondozást, az a Krisztus és a Szentlélek jelenlétének bevonása a lelkigondozói folyamatba.

Richard D. Dobbins, Ph.D., az „EMERGE” szervezet alapítója, és jelenleg a Richard D. Dobbins Institute of Ministry igazgatója Naples-ben, Floridában. Ez utóbbit 2007-ben alapította. Weboldala itt található: www.drdoobbins.com.

A hozzáértő keresztény lelkigondozó

Mik a hatékony pásztori lelkigondozó alapvető kompetenciái és belső tulajdonságai?

Írta: Donald A. Lichi

Bevezetés: a pásztor, mint lelkigondozó

Az, hogy a pásztorok jelentős időt töltenek lelkigondozói szerepben, elég jól dokumentált tény. Annak ellenére, hogy a mentál-higiéniás rendszerek, központok száma egyre növekszik (pl. keresztény pszichológusok, tanácsadók, emberi kapcsolatokra specializálódott szakemberek, coach-ok, stb.), a legtöbb ember még mindig a pásztorát tekinti elsődleges forrásnak, ahol tanácsot és lelki törődést kaphat. Ennek az oka nagyon egyszerű. A pásztor természetes összeköttetése az emberekkel – prédikációkon, születésen, gyermeknevelésen, tinédzserkoron, diplomázáson, jegyességen, házasságon, második házasságon, krízisen, ünnepélyeken, kórházi tartózkodás idején, halál és temetés idején – nyilvánvalóan a tanácsadás első számú jelöltjévé teszik a nehéz időkben.

A pásztor egyedi pozícióban van ahhoz, hogy egy összetett lelkigondozást tudjon végezni, mivel hétről hétre (vagy napi szinten) követi emberei életét. Sok szakképzett terepeutával szemben a pásztor (a kifejezés a szó szoros értelmében „juhászt” jelent) szellemi, lelki eledellel eteti a nyáját, és ügyel, hogy a juhok védelmet kapjanak minden szellemi veszéllyel szemben.

A pásztor-tanító sokféle módon gondozza nyáját, hosszú távon, gyakran a bölcsőtől egészen a sírig. Ahogyan az EMERGE Ministries alapítója, Dr. Richard D. Dobbins is mondja: „A pásztor egy olyan egyedi helyzetben van, amelyen keresztül hatalmas módon befolyásolhatja az emberek Istenről alkotott, sokszor borzasztó képet, a magukról alkotott nyomorúságos képet, romboló szokásaikat és múltbéli sebeiket.”

Mindent egybevéve, az emberek lelkük gondozásával bízzák meg a pásztorot. A problémák, amelyeket előhoznak a pásztornak, nem különböznek azoktól, amelyeket szakképzett pszichológusok, tanácsadók előtt szoktak elmondani. A lista csúcán a jegyességi előkészületek, a házassági problémák, a szülő-gyermek kapcsolat, a szorongás, a bűntudat, a depresszió, az elhivatás, szexuális problémák, különféle függőségek (beleértve a pornográfiát is), és hitbéli kérdések állnak.

A lelkigondozói szolgálat legfontosabb kompetenciái

Vannak bizonyos személyiségbeli és szakmai tulajdonságok, amelyek gyakorta megjelennek olyan pásztoroknál, akik hatékony lelkigondozónak bizonyulnak. A pásztor felhasználja saját világképét, élettapasztalatát, személyes élettörténetét, jellemét, tisztaságát és a másokkal kapcsolatos gondolatait a lelkigondozás szent helyén.

Ahogyan Egan megjegyzi¹, a siker-hányadosok közötti különbség inkább a lelkigondozótól, és a gondozói kapcsolattól függ, mint a kezelés típusától. A gondozó és a gondozott közötti kapcsolat a lehető legjobb előre vetítője a kezelés kimenetelének.

Nézzünk egy listát a hatékony lelkigondozói munkát végző pásztor legfontosabb kompetenciáiról és tulajdonságairól:

- Jézus iránti mélységes szeretet, és a Szentlélek erejére való támaszkodás, valamint az a képesség, hogy az Igét és a bibliai alapelveket gyakorlatiasan alkalmazza
- Képes úgy meghallgatni a gondozott problémáit, hogy e közben a Szentlélek szavára is figyel

- Képes a figyelmét a gondozott személyre fókuszálni
- Pozitív érzelmek: személyes boldogságot és optimizmust sugároz
- Interperszonális készségek: képes szeretni, értékelni, táplálni másokat, és képes megbocsátani
- Személyes felelősség: bátor, állhatatos, alázatos és mérsékletes
- Jövő-orientált: látja másokban azt a lehetőséget, szerepet, melyet az Isten országában tölthetnek be
- Eredeti, kreatív és bölcs
- Türelmes: kiváltképp olyan gondozottal, aki nem rég tért meg. Sok gondozott küszködik megtérés előtti szokásaival
- Magabiztos: képes kihívás elé állítani, konfrontálni és kiigazító visszajelzést adni mely eredményeként a gondozott végül meg fogja tudni őrizni tisztaságát
- Öntudatos: tudatában van azoknak az érzéseknek, melyeket bizonyos gondozottak ébresztenek
- Felismeri, hogy a segítség mikortól nem számít segítségnek, és mikor kell egy lelkgondozói kapcsolatot befejezni
- Képes a titoktartásra

Míg nagyobb gyülekezetekben előfordulhatnak külön pásztori gondozói alkalmak, a legtöbb esetben egy tipikus Assemblies of God pásztor lelkgondozói szerepe egy a sok felelősen ellátott feladatai közül. De hogyan lehet egy pásztor hozzáértő keresztény lelkgondozó?

Milyen a hozzáértő keresztény lelkgondozás?

Nem sokkal megtérésük után az emberek rájönnek, hogy szívükben sok olyan szokás van, amelyek még megtérésük előtti életükből erednek. Sajnálatos módon, a megtérés utáni problémák miatt az ilyen gyülekezeti tagok gyakran elkezdnek kételkedni üdvösségükben.

A hívők magukban hordozzák azokat az általános hatásokat, amelyek érték/érik őket, a családi háttér hatásait, és az életük során meghozott döntések hatásait. Ezek a hatások pedig nagyrészt életük szokás-struktúrájában testesül meg. Végülis mindenkinek megvan a maga története, amelyben ott szerepel a „jó, a rossz, és a csúf”. A tragédia és a depresszió olyan helyzeteket teremtenek, melyekben a gyülekezeti tagok rendre meg szokták kérdőjelezni Isten szeretetét és törődését. Gyakran mennek is emiatt pásztorukhoz megerősítésért, védelemért és gyógyulásért.

A hozzáértő keresztény lelkgondozás megkívánja, hogy tovább lépjünk a bűnrendezés szintjénél³ vagy a viselkedésbeli változtatások elérésénél. Az ilyen lelkgondozásnak utat kell mutatnia és olyan eszközöket illetve lehetőségeket kell felkínálnia, amelyeken keresztül a gondozott elkezd egy betervezett, tudatos szellemi fejlesztő programot, amely elsődlegessé teszi a Krisztus iránti szeretetet. Ennek az lesz a hatása, hogy olyan szellemi átformálódás fog beindulni a gondozott életében, amely idővel jellemformáló lesz, hatással lesz az elmére, és olyan szent szokásokat fog kialakítani a személy életében, amely a Krisztus életét fogja visszhangozni. Röviden, Isten megáldja az egyházat különféle szolgálati hivatallal (apostolok, evangélisták és pásztor-tanítók) azzal a céllal, hogy tökéletessé tegye, és éretté tegye a szenteket a szolgálatra.⁴

Egyetértek Dr. Gary Collins-szal, a keresztény mentál-higiéniás terület egy úttörőjével és vezetőjével, aki a következőképpen fogalmazza meg a keresztény lelkgondozás

definícióját: „A keresztény lelkigondozás definíciójára tett kísérletek olyan dolgokat hangsúlyoznak ki, mint a segítséget nyújtó személy, a felhasznált készségek vagy technikák, illetve az a cél, mely a gondozás fókuszává válik. Ilyen szemszögből tekintve, a keresztény lelkigondozó:

- Jézus Krisztus mélyen elkötelezett szolgálója, aki a Szentlélek vezetése alatt áll (Szentlélekkel által betöltött)
- Alkalmazza Istentől kapott képességeit, készségeit, előzetes ismereteit és tanulmányait, és meglátásait
- A mások segítségét úgy fogja fel, hogy a gondozott ember eljuthasson a személyes teljességre, képes legyen kapcsolatokra, mentálisan stabil és szellemileg érett legyen.”⁵

Gerard Egan így ír erről: „egy segítő akkor tud hatékony munkát végezni, ha gondozottai – a vele való interakciókon keresztül – jobb helyzetbe kerülnek saját problémáik megoldásában és/vagy hatékonyabban fejlesztik ki életük eddigi felhasználatlan erőforrásait és lehetőségeit.”⁶

A hozzáértő keresztény lelkigondozás végig asszisztálja a problémák megnevezését, meghatároz elvárásokat, meghatározza a gondozott erősségeit, valamint olyan kezelési stratégiákat fejleszt ki, melyek mind lehetővé teszik a gondozott számára, hogy felismerje az Isten országában rejlő lehetőségeit. Ezeket lentebb részletesen fogjuk taglalni.

A keresztény lelkigondozás célja

Isten milyen célból áldotta meg a gyülekezeteket pásztorokkal, akiknek talán legfontosabb feladata a (lelki)gondozás? A választ az Efézus 4:12-ben találjuk: „hogyan felkészítse a szenteket a szolgálatra.” Ez az Ige a katartismon kifejezést használja, amelyet máshol nem találunk az Újszövetségben, bár ezzel rokon értelmű igéket találhatunk más Igékben is: Máté 4:21 „valaminek a javítása” [a Ref. Fordításban „rendezték” – a ford.], Gal. 6:1 „igazítsátok helyre az ilyet szelíd lélekkel.”

Hosszú távú kontra rövidtávú gondozás

A pásztor-hívő kapcsolat természetéből adódóan általában egy életre szól. Mégis, számos más kötelesség elvégzése miatt azt tanácsolom minden pásztornak, hogy lelkigondozói szerepét próbálja meg személyenként kb. 4-6 óra időtartamra szűkíteni, amely 3-5 alkalmat jelent. Ezeken az alkalmakon segítse a személyt, hogy meg tudja nevezni problémáját, felfedezze a megoldást és elhatározza, melyik lenne a legjárhatóbb út a probléma megoldására.

A modell, amelyet pásztorok számára ajánlok, egy rövid, megoldás-központú stílus a hosszú távú pszichoterápiás modellel szemben. A következőkben tehát a rövid távú, megoldás-központú segítség nyújtás megkülönböztető jegyeit foglalmazom meg:

- Vezesd el az embereket egy személyes szeretet-kapcsolatra Jézus Krisztussal, és vezesd őket arra, hogy beteljenek a Szentlélek erejével és jelenlétével.
- Dolgozzatok ki együtt megoldásokat a gondozott személlyel a problémáira, ahelyett, hogy túl sok időt fordítanak az életében jelen lévő problémára.
- Hasznosítsd a gondozott személy erősségeit, erőforrásait és lehetőségeit, ahelyett, hogy a hibáira, felelősségeire és látszólag leküzdhetetlen akadályaira néznél.
- Mutass rá a probléma területén összejött, kivételesen sikeres esetekre, és erősítsd föl ezeket úgy, mint amelyek építő jellegű megoldások lehetnek. Pl. mikor a gondozott személy egy bizonyos kísértéssel küszködik, próbálj meg meghatározni olyan időket, helyeket és körülményeket, amelyekben a személy győzelmet élt át. Ezután használd föl ezeket a győzelmeket, amelyek megtörték a probléma ciklusát, és vedd őket úgy, mint építő köveket a jövőbeli kísértésekkel szembeni harcban. Teológiai nyelven élve, azokat a dolgokat vesszük figyelembe, amelyek megerősítik a belső embert, és nem az óember problémáira koncentrálnak.

Ne feledd, hogy az egyház evangélistikus küldetése az, hogy Krisztushoz vezesse az elveszetteket, míg a pásztori küldetés (ide tartozik a lelkigondozás is) arra hívatott, hogy segítsen a hívőknek felfedezni az Isten szerinti, az Ő országában betölthető szerepet. A jó hír az, hogy Isten meg tudja menteni a bűnös embert, és át tudja változtatni Krisztus képmására. Isten szelleme dolgozik azon, hogy a teljes embert átformálja. Kiterjeszti gyógyítását a testre, az elmére, az érzelmekre, a kapcsolatokra és a Jézus Krisztussal való személyes kapcsolatunkra. Csodás kiváltság és felelősség egy pásztor számára, hogy a Krisztusba vetett bizalomra bátoríthat minden lelkigondozott személyt.

Az a személy, aki pásztori segítséget keres, ideális esetben eljut egy olyan érettségre, hogy Krisztus Testében elkezdhesse végezni saját feladatát. Más szavakkal élve, egy személy gyógyulása sosem csak saját magáért történik. Isten sokszor azért is gyógyítja meg egy személy életét, hogy mások javára lehessen.

A hozzáértő keresztény lelkigondozás tervezése és folyamata

Sok pásztor valamiféle idealizált, tündöklő képet dédelget a lelkigondozásról. Igazából, az emberek azért fordulnak hozzád, hogy bölcsességet és útmutatást kapjanak az élet nagyobb kérdéseiben. Randy Alcorn így fogalmaz Building Your Church Through Counsel and Care,⁷ „Gyülekezeted építése lelki tanácsadáson és gondozáson keresztül” – a ford.] című könyvében: „messziről nézve a lelkigondozás nagyon szépnek látszik

– rejtélyesnek, ösztönzőnek, és kihívásokkal telinek. Közelről viszont meglátod a szépséghibáit is. Mivel a lelkigondozás bonyolult, kimerítő és néha frusztráló is tud lenni, könnyen elveszti a varázsát. ... A lelkigondozást én a pásztori szolgálat csupán egy fázisának tartom. Már tudom, milyen könnyen beárnyékolhatja egy pásztor szolgálatát – sőt, egész életét is. Olyan, mint a teve a közmondásban, mely bedugja az orrát a sátorba, és miután erre engedélyt kapott, bedugja a vállait, a lábfejeit is, és addig furakszik, míg nem marad hely a sátorban semmi másnak.”

Tehát még egyszer: azt tanácsolom minden pásztornak, hogy lelkigondozói szerepét próbálja meg kb. 4-6 óra időtartamra szűkíteni, valamint, hogy ez személyenként ne jelentsen többet 3-5 alkalomnál. Ha ennyi idő alatt nem történik változás, az alkalmakat tanácsos beszüntetni.

Ne minimalizáld prédikációid hatását azzal, hogy azokban mindig a gondozottaid problémáit taglalod. Ne feledd, a személyes lelkigondozás felemésztheti az idődet. Ez csak egyike a sok szerepnek és felelősségnek, melyek pászorként a válladon nyugszanak. Ahhoz, hogy elvárásaid realiztikusak maradjanak, fogalmazz meg egy írott programot, amelyben lefektetsz néhány alapvető lelkigondozói szabályt.

Amint egy pásztor elmagyarázza az elvárásait, onnantól meg kell szabnia a lelkigondozói kapcsolat struktúráját is. A következőkben láthatunk egy rövid mintát erre, amelyet általában a lelkigondozói kapcsolat kialakításakor használnak:

A lelkigondozói folyamat három részből áll: a te részed, az én részem, valamint azok a dolgok, melyeken együtt kezdünk el dolgozni.

- 1.) A te részed az, hogy nyitott és őszinte légy, amikor megosztod velem a problémáidat.
- 2.) Az én részem az, hogy meghallgatlak, és megpróbállak megérteni. Emiatt teszek fel kérdéseket, és jegyzetelek a lelkigondozói alkalom alatt.
- 3.) A harmadik része egy közös felelősség, mely bizalmat, titoktartást, döntéshozatalt, valamint tanulást vesz igénybe. A titoktartás annyit jelent, hogy senki mással nem fogok arról beszélni, ami köztünk elhangzik. (megjegyzés: erre kivétel, ha öngyilkosság, gyilkosság, gyermek bántalmazásának/elhanyagolásának a kockázata áll fent.) Keményen fogunk dolgozni, hogy döntéseket hozhassunk, de a döntések meghozásának felelőssége a tiéd. Végül, az a vágyam, hogy számos dolgot megtanulhass a lelkigondozói alkalmak alatt, melyeket életed más területeire is át tudsz majd ültetni.

E struktúrát követve, jó dolog úgy kezdeni az egész lelkigondozási folyamatot, hogy feltesszük ezeket a kérdéseket: „Miért vagy itt?“, „Hogyan tudok feléd legjobban szolgálni?“, „Milyen probléma hozott ide hozzám?“. Ezután engedem, hogy a személy röviden elmagyarázza a baját. Aztán, a megoldás-központú megközelítést követve, megkérem a lelkigondozott személyt, hogy képzelje el, milyennek tünne ez a probléma,

ha ő maga meg tudná azt oldani. Hihetetlen, de a válaszokból az jön le, hogy az emberek gyakran nem is gondolnak megoldásokra, vagy megoldási forgatókönyvre, mert állandóan csak a problémáikra fókuszálnak.

A célok megtervezése a következő lépés. Arra készítetek minden gondozottat, hogy alakítsanak ki világosan megfogható, és kezelhető célokat, amelyek probléma megoldáshoz, és döntésekhez vezetnek. Ezzel egyidejűleg együtt dolgozom a gondozott személlyel azon, hogy teste, elméje, érzelmei és kapcsolatai visszanyerjék az egészséges egyensúlyt, és különösen, hogy Jézus Krisztussal való személyes kapcsolata helyre álljon. Így általában minden egymást követő alkalom elején kérdéseket teszek fel öt területen: fizikai (étkezés, alvás, mozgás és pihenés), intellektuális (gondolati világ, naplóvezetés, mániák, olvasás), érzelmi (hangulat, energia), társas (fontosabb kapcsolatok, munka, családi élet, barátok), valamint a szellemi (áhítatok, imádság, Biblia olvasás, szellemi alapelvek) területeken.⁸ Együtt dolgozok a gondozott személlyel azon is, hogy mérhető célokat sikerüljön felállítani mind az öt területen.

Emlékeztess a lelkigondozott személyt, hogy míg az akaraterő szükséges alkotóeleme a lelkigondozásnak, a bűnös szokásokkal szemben önmagában nem elég. Az emberi akaraterő soha nem képes elérni azt, amit Isten kegyelme. Ha Isten kegyelmének ösvényén élünk és járunk, az alakítja ki bennünk a hajlandóságot, hogy tegyük azt, ami az Ő tetszésére van. (Filippi 2:13)

Minden alkalom végén adj házi feladatot! Ezzel azt kommunikálsz, hogy elvárod a gondozottól, hogy magáénak tudja az egész lelkigondozói folyamatot. A házi feladat a bizalom jele részedről, hogy képesnek tartod őt az életében elvégzendő egészséges változás tekintetében, melyeket Isten segítségével tehet meg. Idővel, a kiegyensúlyozott egészség visszafordítja az egészségtelen élet több hatását is, és Isten szerint való szokás-struktúra kialakítását fogja eredményezni a gondozott személy életében.

A lelkigondozói alkalom imádsággal fejeződik be, ahol a Szentlélek segítségét kérjük, hogy juttasson a lelkigondozott személy eszébe dolgokat, vigasztalja, megítélje, vagy épp állítsa kihívás elé őt. Az imádság arra is alkalmat ad, hogy összegezze a lelkigondozói alkalom fontosabb pontjait.

A hozzáértő keresztény lelkigondozással járó fájdalmak

A jó, keresztény lelkigondozás kockázatokkal jár. Sokszor fájdalmas is. Egyike a legnagyobb csalódásoknak, amellyel szembesülnie kell egy pástornak az, amikor változás és fejlődés után a gondozottak elesnek, visszaesnek, vagy egyszerűen elutasítják a munkát, amit értük végez.

Pál apostol is hasonlóan érzett, amikor, miután életét és szívét öntötte ki a galáciabeli gyülekezetekért, rájött,

hogy elhagyták a csak Krisztusba vetett hit által való üdvösség egyszerű igazságát. Mélységesen elszomorodott, mikor látta, hogy a gyülekezeti tagok visszaesnek, és visszatérnek az „erőtlen és szegény elemekhez”, melyek megtérésük előtti életüket határozták meg. (Galata 4:8-9) Fájdalmait így írta le: „gyermekeim, akiket újra meg újra fájdalmak között szülök meg, amíg kiformalódik bennetek a Krisztus.” (Galata 4:19) Talán érezted már magad te is így, miután a szívedet fektetted be egy ember lelkigondozásába a gyülekezetedből, és végül azzal kellett szembesülnöd, hogy teljesen elutasította Isten bölcsességét, és visszatért előző életmódjához.

Nyugodj meg ilyenkor Isten Igéjének és útjainak igazságában. Ösztönözd, fedd, figyelmeztess és tanácsolj tovább a személyt, és vázold föl előtte döntéseinek lehetséges következményeit. Tudasd vele, hogy ha továbbra is az „óembert” táplálja, az el fogja szakítani végül az Istennel való kapcsolattól és más negatív következményekkel is szembesülnie kell majd. (lásd Galata 5:16). Másfelől, ha a gondozott személy bölcsen Isten Igéjének veti alá magát, és a Szentlélek vezetése szerint jár, életében teremni fognak a Lélek gyümölcsei. (Galata 5:22).

A hozzáértő keresztény lelkigondozás kiértékelése

A hozzáértő keresztény lelkigondozás kiértékelésekor a pásztornak ellenőriznie kell, hogy a gondozott személy elérte-e az elvárt eredményeket. Fontos megvizsgálni, amiket elvártál. Mi működött és mi nem? Tett-e lépéseket a gondozott személy abban az irányban, hogy elérje céljait? Nyomon követhető az életében egy változás, és kialakított az életében új, Isten szerint való szokásokat? Lehet látni rajta a Szentlélek gyümölcseit (Galata 5:16-26)? Látsz olyan változást a személynél, hogy fokozatosan elhagyja régi énjének cselekedeteit, és felöltözi az új embert? Kerüli az erkölcstelenséget, az önközpontúságot és a függőségeket? Kezdi kialakítani magában a mások felé való szeretetet? Bővülködik az élete, és tisztaság jellemzi? Látsz benne hajlandóságot az Isten dolgaihoz való ragaszkodásra? Van szívében könnyorület? Röviden: látni, hogy a lelkigondozott személy elkezdte szeretni azokat a dolgokat, amelyeket Isten szeret, és gyűlölni, amiket Isten is gyűlöl? Elszomorítják olyan dolgok, amelyek a Szentlelket is megszorítják?

Mivel a pásztor a Szentlélekre hagyatkozik, számíthatnia kell természetfeletti áttörésekre is a nehezebb lelkigondozói szituációkban. A hozzáértő keresztény lelkigondozás a Szentlélekre hagyatkozik, és tőle várja az erőt, a vigasztalást és az útmutatást. A pásztor egy fő csatorna, akin keresztül a Szentlélek hatékonyan tud szolgálni a lelkigondozott személy felé, múltbéli sebeinek bekötözésében, akin keresztül a lelkigondozott képes lesz megbirkózni az élet nehézségeivel, és akin keresztül reménységet kaphat egy dicsőséges jövőre.

Donald A. Lichi, Ph.D., okleveles pszichológus, aki az EMERGE Ministries, Inc. alelnöke is Akron-ben, Ohio államban.

A szerkesztő megjegyzése: A szerző négy cikket írt az Enrichment számára a keresztény lelkigondozás témájában az 1999-2000 közti időszakban. Az írás címe: „A lelkigondozás biblikus modellje a 21. században.”

JEGYZETEK:

1. Lásd a következő cikkemben: „The Many Roles and Demands of the Assemblies of God Pastor” „Az Assemblies of God pásztorainak szerepei és kötelességei” az *Enrichment*, 1. évadában, 2. szám (1996. tavasz): 88–93.
2. Lásd az általam írott következő fejezetet: “Personal Counseling in the Power of the Spirit” („A Lélek erejével végzett személyes lelkigondozás” a Thomas E. Trask, Wayde I. Goodall; és Zenas J. Bicket által szerkesztett *The Pentecostal Pastor*, („A pünkösdi pásztor”) című könyvben (Springfield, Missouri: Gospel Publishing House, 1997).
3. Lásd Dallas Willard, *The Divine Conspiracy* („A mennyei összeesküvés”) (San Francisco: HarperCollins Publishers Inc., 1998). Willard 2. és 9. fejezetei kiválóan taglalják sok keresztény felszínes életét, valamint a „szent szokások” szükségességét.
4. Francis Foulkes, *The Epistle of Paul to the Ephesians*, („Pál levele az Efézusbeliekhez”) Tyndale New Testament Commentary (Grand Rapids: Wm. B. Eerdmans Publishing Company, 1978), 120.
5. Gary Collins, *The Biblical Basis of Christian Counseling for People Helpers*. („A keresztény lelkigondozás bibliai alapjai segítők számára”) (Colorado Springs: NavPress, 1993), 21.
6. Lásd Gerard Egan, *The Skilled Helper*, („A képzett segítő”) 8. kiadás. (Pacific Grove, California: Thomson Brooks/Cole, 2007). Ez egy kiváló bevezető könyv az alapvető lelkigondozói készségekről, valamint a pozitív, megoldás-központú megközelítésről. Gyakran használják szemináriumi képzések alkalmával, hivatásos tanácsadók képzésénél, valamint pásztori lelkigondozói képzésénél.
7. Lásd *Building Your Church Through Counsel and Care* („Gyülekezeted építése lelki tanácsadón és gondozáson keresztül”) (Minneapolis: Bethany House, 1997).
8. Azt a fontos tanácsot szeretném adni, hogy minden lelkigondozott személy próbáljon meg kialakítani alapvető szellemi alapelveket, melyek egy személyes, és átformáló kapcsolatba hozhatják őket Jézus Krisztussal. Kedvenceim közé tartoznak Richard Foster *Celebration of Discipline: The Path to Spiritual Growth* („A jellemformálás öröme: Út a szellemi növekedéshez”), (New York: HarperCollins, 1998); valamint Dallas Willard’s, *Renovation of the Heart: Putting on the Character of Christ* („A szív renoválása: Krisztus jellemének felöltözése”) (Colorado Springs: NavPress, 2002) című könyvek.

A krónikus betegségekben szenvedők és fájdalmakkal küszködők pásztori gondozása

Írta: Doug Wiegand

Számtalan szükség van, melyekkel gyülekezeti tagok a pásztorukhoz fordulhatnak, de az egyik legösszetettebb és legnehezebb probléma azok kezelése, akik krónikus betegségekkel és állandó fájdalmakkal küszködnek. A krónikus betegségek óriási minőségváltozást hoznak egy ember életébe. Már a tudat is óriási teher, hogy lehet, hogy egész életüket a betegség vagy a fájdalom pusztításával szembeni küzdelemmel kell leélniük. Így a krónikus betegségekben szenvedők világa – még ha Lélekkel megtelt hívókról is van szó – nagymértékben eltér az egészséges emberétől. A krónikus betegségek hordozói egy különleges embercsoportot alkotnak, akik a legtöbb embertől különállónak számítanak.

A krónikus betegségek kettős csapása járványszerű méreteket ölt az Egyesült Államokban. A Betegségellenőrző Központ és a Nemzeti Krónikus Betegség Megelőző és Egészségfejlesztő Központ szerint a krónikus betegségekben szenvedők száma 54 (azaz minden ötödik amerikai) és 90 millió (azaz minden harmadik amerikai) közt mozog. A krónikus betegség – definíciója szerint – bármilyen fizikai, pszichikai vagy kognitív betegség, mely jelentősen befolyásolja a mindennapi életet. Ezért, a krónikus

betegség rengeteg betegségi területen megjelenik: szívproblémák, cukorbetegség, szklerózis multiplex, izomsorvadás, Parkinson kór, vakság, traumás agysérülés, születési rendellenességek, és nagyon sokféle mentális probléma.

Az Amerikai Krónikus Fájdalom Szervezete becslései szerint, kb. 50 millió amerikai szenved krónikus fájdalmakkal. A krónikus fájdalom definiálva, egy folytonos fizikai kényelmetlenség, mely elég komoly ahhoz, hogy jelentős hatással legyen az élet normál tevékenységeire. Krónikus fájdalom lehet: hátfájás, ízületi gyulladás, ideggyengeség, rák, gyomorproblémák és a migrénes fejfájás. 50 millió amerikai két harmada olyan ember, aki több mint öt éve folyamatosan küszködik krónikus fájdalmakkal. Mivel az idő múlása mindannyiunk számára relatív, képzeljük el, milyen lehet öt éven át folyamatos fájdalommal küzdeni.

Sokan, akik krónikus betegségekkel küszködnek, nem mernek senkivel sem beszélni problémáikról. A segítségkérés legtöbbször azért marad el, mert az emberek félnek, hogy nem értik meg őket, vagy a probléma jellege zavarba ejtő, vagy félnek a kudarctól. Mindezek ellenére, egy könnyőreletes szívű pásztor, aki adja magát, hogy felvegye a harcot az olyanok problémáival, akik krónikus betegségekkel élnek, megragadhatja az alkalmat, hogy reménységet hozzon az élet reménytelenségébe.

A krónikus fájdalom rátesz egy adagot a krónikus betegséggel küzdők kínjaira. Lehet a fájdalom mérsékelt vagy kízó, a folytonos fájdalom még a leghűségesebb keresztényt is megtörheti. A következő idézet egy betegemtől származik, és jól demonstrálja a krónikus ideggyengeséggel járó óriási megpróbáltatásokat: „Vannak napok, mikor azt hiszem, nem bírom tovább. Nap, mint nap, folyamatosan kizsigerel. Folyton ott van. Szinte széjjelszakít. Vannak napok, mikor rosszabb, mint máskor, de mindig jelen van. Néha a fájdalom csak egy tompa lüktetés, akár egy fogfájás. Mondom is ilyenkor magamnak, Ez nem olyan vesztes, kibírod! De ez a tompa fájdalom bármelyik pillanatban átválthat és minden figyelmeztetés nélkül fellobbanhat, és belém hasít, mint egy késszúrás vagy egy penge, és szinte keresztülvág. Megpróbálok nem felkiáltani, de néha a meglepetéstől levegőért kapkodok és azonnal megragadom a lábamat. Ami viszont rosszabb a fájdalomnál, hogy látnom kell a szomorúságot a feleségem arcán.”¹

A fenti statisztikákra alapozva, nagy esély van rá, hogy téged is hívni fognak krónikus betegséggel élőkhez. Az ilyen személy krónikus betegsége talán már igen nagymértékben korlátozza is a mozgását. Lehet, hogy a krónikus fájdalom elvette a munkavégzési képességét. Amikor egy krónikus betegséggel küzdő gyülekezeti tag ágas-bogas problémáival kell szembe nézned, biztosan szükséged van a Szentlélek bölcsességére és a látásra, hogy hatékonyan tudd kezelni.

Egy viszonylagosan jó egészségnek örvendő ember számára nem könnyű megérteni a krónikus betegséggel küszködő ember egyedi életkörülményeit és tapasztalatait. Vannak viszont hasonló viselkedés minták, közös témák, hasonló gondolkodásmód az ilyen embereknél. Ha megértjük ezeket a közös vonásokat, pásztorként felkészültebbek lehetünk az ilyen emberek segítségére.

Szabályok pásztoroknak

Amikor krónikus fájdalmakkal vagy betegségekkel küzdő emberekkel foglalkozol, a következőket TEDD:

1. Teremts olyan kapcsolatot, ahol érzik a törődést.
2. Hallgasd meg őket mindig!
3. Tegy fel kérdéseket nekik a fájdalmaikról és betegségükről.
4. Olvass utána betegségüknek.
5. Bátorítsd őket arra, hogy rendszeresen beszéljenek veled, vagy valaki mással.
6. Bízz a Szentlélekben, hogy vezetni fog.
7. Légy figyelmes a depresszió vagy az öngyilkos hajlam bármilyen jelére.
8. Gyakran imádkozz velük.
9. Légy velük rugalmas és türelmes.
10. Figyelj szükségükre, valamint társuk és gyermekeik szükségére.

NE TEDD:

1. Ne félj tőlük!
2. Ne puffogtass közhelyeket.
3. Ne beszélj velük lenézően.
4. Ne hátrálj meg, ha frusztrálva érzed magad.
5. Ne vesítsd el a humorérzéked.
6. Ne gondold azt, hogy tudod, mi Isten terve a jövőjükkel kapcsolatban.
7. Ne csak a gyógyulásért imádkozz, de erőért is, hogy kibírják a fájdalmakat.
8. Ne feledd, hogy mindig van lehetőség, hogy más szakemberekkel is konzultálj.
9. Ne feledd, hogy a KB/KF hordozói sokszor elszigetelten élnek.
10. Ne feledd, hogy Isten veled van, miközben feléjük szolgálsz.

A szűnni nem akaró fájdalom eltűrésének gyötrelmei borzasztóan le tudják építeni az embert. Három olyan dimenzióra osztottam az emberi személyiséget, amelyekre negatív hatással vannak a krónikus betegséggel:

1. Szellemi
2. Kapcsolati
3. Érzelmi

1. A szellemi dimenzió

A szellemi dimenzió tartalmazza az emberi lélek természetfeletti erőfeszítéseit és vágyait. Azoknak, akik krónikus betegséggel küzdenek, gyakran erős kételyeik vannak Isten természetét, vagy akár valóságosságát illetően. Ezért, életbevágóan fontos, hogy a gondozási folyamat elején a pásztor – a másik iránti tisztelettel – lehetőséget adjon arra, hogy a gondozott ember beszélhessen hitéről, valamint a Jézussal való kapcsolatáról. A gondozás előrehaladtával a pásztor megteremtheti a lehetőséget arra, hogy az üdvösségről beszéljen egy betegnek vagy, hogy megtámogassa egy beteg hívő hitét. Csak akkor találunk erőt, hogy elviseljük a szűnni nem akaró fájdalmat vagy szenvedést, ha engedjük Jézusnak, hogy teherhordónkká legyen.

A MIÉRTEK

A pásztori gondozó valószínűleg szembesülni fog a miért kérdésekkel, különösen ezzel: „Miért kell nekem szenvednem ezzel a fájdalommal és betegséggel?” Sok más miért kérdés is van, amelyeket gyakran feltesznek: „Én miért nem gyógyulok meg?” „Egy szerető Isten miért engedi a fájdalmat és a szenvedést?” Ezek a kereszténység legjelentősebb kérdései közé tartoznak. Könyvemben részletesen is foglalkozok velük. A könyv címe „Lesújtva, de nem megsemmisítve!: A krónikus betegségek és fájdalmak keresztényi kezelése” (Struck Down But Not Destroyed!: A Christian Response to Chronic Illness and Pain.)

A következőkben három igei magyarázatot fogok felvázolni arra, hogy miért vannak jelen a krónikus betegségek a világban.

Először is, egy bűntől szennyezett világban élünk. A tökéletes, földi paradicsom, amelyet Isten teremtett (az Édenkert), elveszett. Pál elmagyarázta, hogy „egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál, úgy minden emberre áterjedt a halál azáltal, hogy mindenki vétkezett. (Róma 5:12) Ádám és Éva eredendő bűne miatt tehát – ilyen vagy olyan mértékben – minden embernek szembesülnie kell betegségekkel, fájdalommal, öregedéssel és végül a halállal.

Másodszor, ha valaki krónikus betegséggel rendelkezik, az nem annak a jele, hogy Isten valamilyen személyes bűne miatt bünteti. Ahogyan Pál levelében is olvashatjuk: „Mert mindnyájan vétkeztek és híjával vannak Isten dicsőségének.” (Róma 3:23) Ha a krónikus betegségek személyes bűnök büntetéseként szolgálnának, minden embernek ugyanakkora lehetősége lenne, hogy ezektől szenvedjen.

A Biblia valóban beszámol olyan körülményekről, amelyekben egy személy bűne betegséget váltott ki az életében. Életbevágóan fontos viszont, hogy ennek a lehetőségét csak sok imádság és a Szentlélek megerősítése után vessük föl. Jób vigasztalói nagy károkat tehetnek az olyan ember életében, aki már eleve elszigetelten él krónikus bajok miatt.

Harmadszor, Isten megengedheti nekünk, hogy szenvedéseken menjünk át szellemi fejlődésünk és növekedésünk végett. A Zsoltáros szerint, „Jó nekem, hogy nyomorúság ért, hogy megtanuljam rendelkezéseidet.” (Zsoltárok 119:71). Gyakran akkor tudjuk Istent igazán őszintén is hittel keresni, amikor terhek alatt roskadunk vagy mikor nincs más, akihez fordulhatnánk.

Amikor krónikus betegséggel küzdő embereket gondozunk, fontos kiemelni, hogy Jézus megérti és átérzi fájdalmaikat és szenvedésüket. Ő megismert minden féle testi, érzelmi és lelki szenvedést. Ézsaiás próféta úgy beszélt Jézusról, mint aki „fájdalmak férfia, betegség ismerője.” (Ézsaiás 53:3) Bár ott van az ilyen ember életében az elidegenedés és a magány érzése, vigasztalást nyújthat neki az a tudat, hogy Jézus „a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmaikat hordozta.” (Ézsaiás 53:4) Jézus ott van a krónikus betegségben szenvedővel, hogy könnyítsen bánatán.

ALKALMATLANSÁG ÉRZÉSE / ALACSONY ÖNÉRTÉKELÉS

Miközben a krónikus betegséggel élő ember megpróbál megbirkózni élete óriási korlátaival, gyakran és sajnos tipikusan az önértékelése is csorbát szenved. Olyan társadalomban élünk, amely nagyra tartja a sikert és a nagy eredményeket. Értékérzetünk gyakran munkánkhoz vagy a birtokunkban lévő dolgokhoz kötődik. Egy olyan ember, aki kerekesszékre vagy vakvezető kutyára szorul, már nem rendelkezik olyan képességekkel, amelyek lehetővé teszik számára, hogy egy egészséges emberrel felvegye a versenyt. Így ennek a csoportnak többé már nem részei.

Elengedhetetlen, hogy a pásztori gondozó emlékeztesse a krónikus betegséggel élő embert, hogy a világ értékrendje borzasztóan torz. Bátorítani kell őket, hogy Isten számára ők is értékesek, és hogy ez teljesen független mindentől, mert ez nem teljesítményi alapokon nyugszik. Fel kell ruházni a keresztényeket azzal a tudással, hogy belső értékünk két tényre alapszik. Elsőként, „Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette” (1Mózes 1:27) Másodszor, „Maga a Lélek tesz bizonyosságot a mi lelkünkkel együtt arról, hogy valóban Isten gyermekei vagyunk.” (Róma 8:16). Minden keresztény jelentős és egyedi része a Krisztus Testének, függetlenül attól, milyen korlátozottságokkal küzd. A betegség vagy a fájdalom nem csökkenti annak a szerepnek a fontosságát, melyet Isten tervében képvisel.

2. A kapcsolati dimenzió

ELZÁRKÓZÁS

A krónikus betegségben bajlódó emberek erősen hajlamosak arra, hogy elzárkózzanak barátaik, szomszédjaik, munkatársaik, családjuk, vagy gyülekezeti tagok elől. Általában elzárkóznak olyan tevékenységektől is, amelyekben rendszeresen részt vettek, mint például a gyülekezetbe járás. Nagyon vigyázniuk kell a pásztoroknak, hogy ne vegyék személyes sértésnek azt, hogy nem jönnek el ezek az emberek a gyülekezetbe. Nem is szabad túlreagálni ezt. Bár ők maguk szigetelik el magukat, mint egy védelmi mechanizmusként, ha ezt tapasztalják, az tovább mélyíti bennük az elidegenedés és magány érzetét.

Amikor egy ember ilyen módon elzárkózik, azzal erősen roncsolja házastársi kapcsolatát is. Egy nem régi Nemzeti Egészség Interjú Felmérés szerint, több mint 75%-os a válások aránya olyan házasságoknál, ahol az egyik fél krónikus betegséggel küzd. Így, elmondhatjuk, hogy a házastárs is áldozatul esik a krónikus betegségeknek. Amikor egy pásztor olyan krónikus beteget gondoz, aki házas ember, erősen át kell gondolnia, hogy mellette házas- és családi tanácsadásra is fogadja őket.

HIPER-ÉRZÉKENYSÉG

A krónikus betegséggel küzdő ember hiper-érzékenységet fog mutatni bármilyen kicsiny mértékű nem tetszéssel vagy leereszkedő magatartással szemben. Néhány szó is azonnal elüldözheti, pl.: „Pontosan tudom, min mész keresztül.” Mondhatja ezt a legszeretőbb pásztor is, de az ilyen jellegű mondatok késként hasítanak a krónikus betegséggel küzdő ember lelkébe. Amit vigasztalásnak szántunk, vagy amivel együttérzést akartunk kifejezni, valójában csak egy üres megjegyzés a számára, ami mögött nincs semmi.

A túlzottan érzékeny ember számára ez csak további elidegenedést hoz a „normális” emberekkel szemben. A szellemileg érett pásztori gondozó viszont, Jézus könyörületével képes bánni az ilyen emberrel. Képes áthidalni azt a szakadékot, melyet a túlérzékeny ember állított maga és mások közé. A pásztor bemutathatja Isten szeretetét és elfogadását. Dávid, a Zsoltáros, e szavakkal ujjongott Isten örökkévaló szeretetének, melyet gyermekei felé mutat: „Magasztallak, Uram, a népek közt, zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt, mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig.” (Zsoltárok 57:10-11)

3. Az érzelmi dimenzió

DEPRESSZIÓ ÉS SZORONGÁS

Szinte az összes krónikus betegség esetében elmondható, hogy a folyamat az elszenvedő érzelmi életére negatív hatással van. Az idő múlásával egyre kevésbé tudja kezelni a stresszt. Az ilyen emberek kb. 25%-ára ráillik a krónikusan elhúzódó depresszió (dysthymia) kórisméje. A legtöbb, klinikai depresszióban szenvedő ember küzd ezen kívül még valamilyen szorongásos betegséggel is. Ezek így együtt pedig megrabolják az embert a szellemi forrásoktól, érzelmi energiától és az intellektuális fókuszról, amelyekre szüksége lenne a fájdalommal és a betegséggel szembeni harcban.

A krónikusan elhúzódó depresszióval (dysthymia) küzdő emberek lassított felvételnél élnek meg az életet. Érzelmi reakcióik eltompulnak és a pesszimizmus sötét fellegei keringenek fejük fölött. A legalapvetőbb tevékenységek is képtelenségnek tűnnek számukra. Semminek sem tudnak örülni, és teljesen reménytelennek vélik helyzetüket.

És akkor adjunk most az elhúzódó depresszió mellé szorongásos tüneteket. A szorongástól az ember könnyen ideges, nyugtalan lesz. Minden miatt aggódik. Elméje egyik negatív gondolat után a másikat kergeti. Akut szorongási roham is érheti őket, mely során szívritmusuk az egekbe szökken, kezük pedig remegni kezd, amint adrenalin járja át ereiket.

Ahhoz, hogy egy pásztor szembe szállhasson a depresszióval és szorongással, segítenie kell őket, hogy észrevegyék: a depresszió és a szorongás gyakori reakciók hasonló egészségi krízisek idején. A pásztornak emlékeztetnie kell a gondozottakat, hogy Isten az ő mindig jelen lévő erősségük, és reménységük az elkeseredés idején. A Zsoltáros így írta: „Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk.” (Zsoltárok 68:20)

ALKALMAZKODÁSI ZAVAROK

A tünetek ezen kategóriája arra az összezavarodottságra és inaktivitásra utal, amely szinte elárasztja azok életét, akik krónikus betegségekkel küzdenek. Ahogyan leterhelve érzik magukat és bizonytalanoknak látják helyzetüket, szinte „lefagynak” és képtelenek akármit is tenni. Teljesen passzívvá válnak, és képtelenek még arra is, hogy asszisztáljanak saját gyógyulásukhoz.

Tipikus az is, hogy az alkalmazkodási zavar a betegség megjelenésekor, a sérülés idején, a korai fázisban áll be. Akkor történik ez, amikor ezek az emberek először

szembesülnek azzal a rengeteg korlátozottsággal és változással, mellyel innentől kénytelenek lesznek együtt élni. Fontos, hogy egy pásztor azonnal kapcsolatba lépjen olyan gyülekezeti tagokkal, akikről megtudja, hogy valamilyen nagyobb betegség vagy baleset sújtotta őket. E korai stádiumban olyan alapozást lehet vetni, amely felgyorsítja a beteg visszailleszkedését az előző állapotába. Amikor az illeszkedési zavar hosszú távú életvitellé válik, már sokkal nehezebb szolgálni az ilyen emberek felé.

Befejezés

Világos, hogy a krónikus betegségben szenvedő embert körülvevő problémák többrétűek és igen bonyolultak. A nehézségekkel ellenére, viszont, ha a Szentlélek megajándékozott téged a gondozás képességével és könyörületességével, buzdítalak arra, hogy érd el és támogasd ezeket a szenvedő és gyakran elszigetelődött embereket.

Doug Wiegand, Ph.D., okleveles szaktanácsadó Pittsburghben, Pennsylvania államban.

JEGYZET:

1. Doug Wiegand, „Lesújtva, de nem megsemmisítve!: A krónikus betegségek és fájdalmak keresztényi kezelése” (Struck Down But Not Destroyed!: A Christian Response to Chronic Illness and Pain.) (Rainbow’s End Publishing, 1996).

Hagyományos, kiegészítő, valamint alternatív gyógymódok

Írta: Christina M.H. Powell

Szolgálati- és orvosi etikai sorozat:

Encountering Bioethics in Everyday Ministry. (Bioetikai problémák a mindennapos szolgálatban) Írta Christina M.H. Powell. Lásd még a videót [View] (megnéz) vagy [Download] (letölt).

Stem Cell Research: Questions and Answers. (Össejt kutatás: kérdések és válaszok) Írta Christina MH Powell. Lásd még a videót [View] (megnéz) vagy [Download] (letölt).

Gene Testing: Helpful Knowledge or Harmful Information? (Géntesztelés: hasznos ismeret vagy káros információ?) Írta Christina M.H. Powell.

Preparing To Cross the Finish Line: End-of-Life Decisions. (Készülés a célvonal átlépésére: döntések az élet végén.) Írta Christina M.H. Powell. Lásd még a videót [View] (megnéz) vagy [Download] (letölt).

Conventional, Complementary, and Alternative Approaches to Healing. (Hagyományos, kiegészítő, valamint alternatív gyógymódok) Írta Christina M.H. Powell. Lásd még a videót [View] (megnéz) vagy [Download] (letölt).

A jó egészség értékes ajándék Istentől. Amikor betegséggel vagy sérüléssel bajlódunk, gyorsan szeretnénk visszanyerni egészségünket. Az orvostudomány világában számos különböző megközelítés létezik a gyógyításra: hagyományos gyógymódok, kiegészítő

gyógymódok és az alternatív gyógymódok. Pásztorok számára nagyon hasznos lehet, ha belenéznek egy felmérésbe a különböző gyógymód irányzatokról, és azok lehetséges szellemi velejáíról, miközben azt szeretnék, hogy gyógyulásra szoruló gyülekezeti tagjaik ellátása közben saját egészségük is megmaradjon.

1. A hagyományos gyógymódok erősségei és gyengeségei

Az Egyesült Államokban, valamint más nyugati országokban legelterjedtebben használt gyógymód az ún. hagyományos gyógymód. Azok, akik ilyen gyógyítás végzésére jogosultak, az általános orvosok, (szak)ápolók, és más, egészségügyi szakemberek, mint pl. a fizioterapeuták, dietetikusok, és pszichológusok. A hagyományos gyógymód másik elnevezése az allopatikus gyógymód (ellenszenvi – a ford.) – a kifejezést Dr. Samuel Hahnemann találta fel a késő 18. században. Az allopatia kifejezés a görög allo szóból eredeztethető, amelynek jelentése „más”, és arra az elképzelésre alapul, miszerint a tüneteket olyan anyagokkal kell kezelni, amelyek a tüneteket elnyomják. Hahnemann később feltalálta a homeopátiát, azt az alternatív gyógyítási rendszert, amely a hasonlóval gyógyítani a hasonlót elvre épül.

A tünetek kezelésére irányuló figyelem, és okuk pontos diagnosztizálása egyike a hagyományos gyógymód legnagyobb erősségeinek. A hagyományos gyógyításban használt diagnosztikai tesztek – röntgenfelvételek, CT-k, EEG-k, EKG-k és különböző vérvizsgálatok – már a tünetek megjelenése előtt fel tudják fedni a betegségek jelenlétét. Az ilyen diagnosztikai tesztek életet menthetnek. A hagyományos gyógymód hatalmas ellenszereket is kifejlesztett fertőző betegségekkel szemben – ilyenek az antibiotikumok és a vakcinák. Kiváló eszközök egész tárházát találhatjuk balesetben sérültek ellátására a hagyományos gyógymódon belül – csont visszaállító technikák, elvérzés megelőzése, valamint az ember testi megjelenésének visszaállítása plasztikai műtéteken keresztül.

Mégis, a csökkentés-elvű, betegség-orientált megközelítés, amely olyan sikeresnek bizonyul a kórokozó-alapú betegségek, biokémiai egyensúlyhiány és akut sérülések kezelésében, gyengének bizonyult sok krónikus probléma kezelésében, mint amilyen az ízületi gyulladás, fibromyalgia és az Alzheimer kór. Általánosságban véve, a hagyományos gyógymód inkább betegségek gyógyítására fókuszál, mintsem az egészség fenntartására.

A hagyományos gyógymód eszközei a gyógyszerek, a sebészeti beavatkozások és a különböző sugárzások. A hagyományos gyógyítási módszer lehetőségei inkább az emberi szervezet azon részeit érintik, amelyek nem (vagy nem megfelelően) működnek, mintsem az egész embert. Ezzel szemben az alternatív gyógymódok

inkább a betegségek megelőzésére fókuszálnak, és az egészség életmód változtatáson keresztül történő fenntartására. Ide tartozik a diéta, a testmozgás és a táplálék-kiegészítők is.

2. Az alternatív gyógyászat: lehetőségek, és a velük szembeni óvatosság

Az alternatív gyógyászatot a hagyományos alternatív gyógyászat helyett használják, a kiegészítő gyógymódot pedig egyszerre használják a hagyománnyal. Például ha egy hagyományos orvos egy különleges diétát alkalmazását javasolja műtét helyett, a diéta alternatív terápiának minősül. Ha viszont a speciális diéta a magas koleszterin szint csökkentése érdekében kerül bevetésre egy olyan szívbetegnél, akin koszorúér-bypass műtétet hajtanak végre, a diéta kiegészítő terápiának minősül. Mivel ugyanaz a terápia kiegészítő, illetve alternatív módszernek is betudható, az ilyen különféle terápiákat, melyek a hagyományos gyógymódon kívül esnek, gyakran egy csoportba veszik, és CAM terápiákként rövidítik (a Kiegészítő és Alternatív Gyógymód angol rövidítéséből – a ford.).

A Nemzeti Egészségügyi Intézet Nemzeti Kiegészítő és Alternatív Gyógyítási Központja öt kategóriába sorolja a CAM terápiákat: alternatív gyógyítási rendszerek, „elme-test” beavatkozások, biológiai alapú terápiák, kézi-kezeléses- és test-központú módszerek, valamint energia terápiák.

Az alternatív gyógyítási rendszerek teljes elméleti- és gyakorlati rendszerként működnek, és a hagyományos módszertől függetlenül jöttek létre, alakultak ki. A homeopátiás és naturopátiás gyógymódok olyan rendszerek, amelyek a nyugati kultúrában alakultak ki, míg a tradicionális kínai gyógyászat, valamint az Ajurvéda a nyugati világon kívül létrejött gyógyítási rendszerek. Mindkét utóbb említett rendszer keleti vallási hitre alapul.

A kínai gyógymódok mögött rejlő elmélet a taoista filozófiából és a yin-yang kettősségből fakad. Yin képviseli a hideg, lassú vagy passzív alapot, yang pedig a

forró, izgatott vagy aktív állapot. Az egészség annak az eredménye, ha e két erő (yin és yang) egyensúlyban van. A betegség a yin és a yang közti belső egyensúlyvesztésnek tudható be, mely blokkolja az életenergia (qui vagy chi) áradását a test csatornáiban, melyeket meridiánoknak neveznek. Az akupunktúra, a gyógynövényi készítmények, és a masszázs használatán keresztül a hagyományos kínai gyógyászat végzője a yin és a yang közti egyensúlyt kísérli meg visszaállítani.

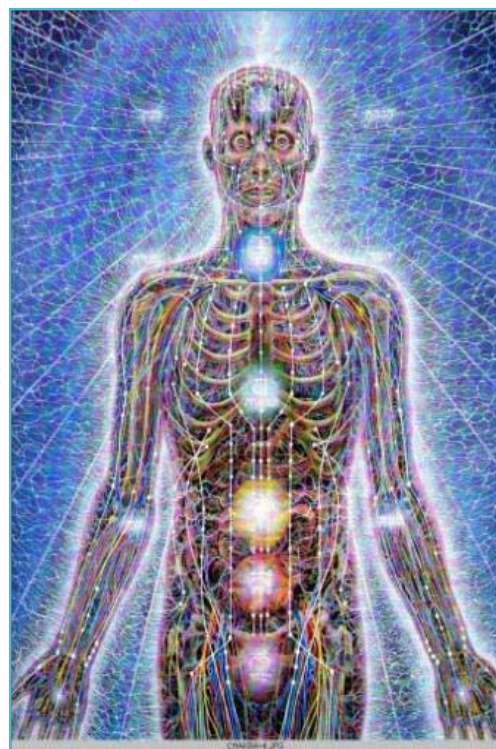
Az ajurvéda szó Sanskrit nyelven annyit tesz, mint „az élet ismerete”. Az ajurvédikus elvek azt célozzák meg, hogy az ember képessé válhasson arra, hogy átvegye az irányítást saját élete és így az öngyógyítás fölött. Az ajurvéda elméleti háttere a Hindu szentírás, a Védák könyve. Mint a hagyományos kínai gyógyászat, az ajurvéda, megnevezi az alapvető energiákat. Az ajurvédikus gyógyászatban három alapvető energiának szükséges egyensúlyban lennie: a Vata (szél), a Pitta (tűz) és a Kapha (agyag vagy föld). A gyógynövények, a táplálkozás, a tisztító kúrák, az akupresszúrás masszázs, és a jóga használatával az ajurvédikus gyógyászat végzői e három energia egyensúlyát próbálják meg visszaállítani egy személyben.

Az erőssége ezeknek az alternatív gyógyászatoknak az elme, a test és a szellem egyesítése, mely gyakran hiányzik a hagyományos gyógyításnál.

A keresztény embert viszont e gyógyítási szemléletek, és az ősi keleti vallások közti kapcsolat óvatosságra inti. Az ilyen rendszerek háttérében húzódó élet-energia elméleteknek nincs ismert tudományos vagy biblikus alapja. Néhány orvos, akik a taoista akupunktúra elméletet elutasítják, kifejlesztettek olyan pszichológiai elméleteket, amelyek igazolhatják az akupunktúra korlátozott mértékű használatát – kizárólag fájdalomcsillapítás érdekében. Ilyen esetekben a szellemi aggodalom kockázata minimalizálódik.

A CAM terápiák második kategóriája az „elme-test” beavatkozások, ahol különböző technikákat használnak olyan célból, hogy növeljék az agy olyan jellegű kapacitását, amellyel az hatással lehet a testre. Néhány ilyen technika ma már hagyományos terápiának minősül – ilyenek például a beteg támogató csoportok. Más módszereket még ma is alternatív gyógyászatnak tartanak, ilyenek a meditáció, az ima, a biofeedback terápiák, valamint a művészetre, zenére és táncrea alapuló terápiák. Az elme-test interakciókkal kapcsolatos kutatási eredmények közé sorolhatók olyan tanulmányok, amelyek a társas érintkezés, egészséges kapcsolatok és a gyülekezetbe járás fontosságát mutatják ki mind a mentális, mind a testi egészség fenntartására nézve. Az ilyen kutatási eredmények kiváló alapanyagként szolgálhatnak prédikációk illusztrációihoz. Másrészt, vannak olyan terápiák is ebben a kategóriában, melyek a New Age vallás elméleti háttéréből eredeztethetőek, és ezeket óvatosan kell megközelíteni.

A CAM terápiák harmadik kategóriája a biológiai alapú terápiák. Ezek a terápiák a természetben található anyagokat használják, mint pl. gyógynövény-készítményeket, vitamin- és ásványi anyag kiegészítőket, valamint antioxidánsokat, amelyeket zöldségekből és gyümölcsökből nyernek. A gyógynövények az egészségügyi ellátás legrégebbi formái, és rengeteg gyógyszer alapjának számítanak a hagyományos

gyógymódon belül. Valójában, az Egyesült Államokban felírt gyógyszerek kb. 25%-a legalább egy olyan aktív hozzávalót tartalmaz, amelyet valamilyen szintetizált növényi anyagból nyernek, és amely valamilyen természetes növényi vegyületet másol le. Így elmondható, hogy a növényi alapú gyógymód hatékonyan bevethető különféle egészségi problémák kezelésénél. Emellett, néhány gyógynövény – csak úgy, mint a hagyományos gyógymódban használt gyógyszerek – okozhatnak mellékhatásokat és mérgezést, ha túl nagy dózisokban alkalmazzuk őket.

A növényi alapú gyógyszereknél nagy jelentőséggel bír azok tisztasága és helyes dózisa. A gyógynövények aktív hozzávalók összetett keverékét tartalmazzák. A gyógynövényekből nyert gyógyszerek az adott növény legfőbb aktív komponensének tiszta kivonatai. Ezért egyszerűbb létrehozni a helyes (egyben biztonságos és hatékony) dózist a növény tisztított komponenséből, mint létrehozni a növény megfelelő dóziséját. Emellett, lehetnek olyan komponensei is egy gyógynövénynek, amelyek mérgezőek. A tisztításnak köszönhetően a gyógyszer komponens megszabadul minden mérgező alkotóelemtől. Másrészt, vannak olyan gyógynövények, amelyek hatékonysága pont attól nagy, hogy több fontos komponense is van. Így, a tisztításon át nem esett gyógynövény önmagában hatékonyabbnak bizonyulhat, mint ha csak egy vagy két komponenst akarnánk kitisztítani a növényből.

Több szempontból is elővigyázatosnak kell lennünk a biológiai alapú terápiáknál. Először is, a természetes nem feltétlenül jelenti azt, hogy nem mérgező. Vannak növényi összetevők, mint a pyrrolizidine alkaloidák is, amelyek rákkeltőek. Például a fekete nadálytő, amelynek leveleit és földalatti részeit sebgyógyító hatásúnak vélik modern herbalisták, a sebgyógyító tulajdonságát az allantoinból nyeri, amely egy olyan vegyület, ami sejtburjánzást idéz elő. vagyis mivel a fekete nadálytő ilyen rákkeltő alkaloidákat tartalmaz, a tisztított allantoin sokkal biztonságosabb választásnak bizonyul, mint maga a gyógynövény.

A második ok az elővigyázatosságra az, hogy a gyógynövények, és a kiegészítőszerke interakcióba léphetnek általánosságban használt gyógyszerekkel is, és ez súlyos mellékhatásokkal is járhat. Például, a zöldlevelű zöldségek és a brokkoli magas K vitamin tartalommal rendelkeznek, és nem szabad őket nagy mennyiségben fogyasztani, ha közben Coumadint szedünk, amely egy véralvadást gátló szer. Ezek a növények elvehetik a gyógyszer hatékonyságát, és ez végül akár vérrögképződéshez is vezethet. Ezért nagyon fontos, hogy ha bármilyen gyógynövény-készítményt vagy kiegészítőt, illetve diétát használ, arról mindig tájékoztasd az orvosodat is!

A CAM terápiák negyedik kategóriájába tartoznak a kézi-kezeléses és test-alapú módszerek, mint pl. a csontkovács (hátgerinc-kezelő) vagy oszteopátiás kezelés és a masszázs. Ezek a módszerek úgy célozzák meg az egészség helyreállítását és fenntartását, hogy beállítják a test izomzati- és csontváz struktúráját, hogy ezen keresztül javítsák a test funkcióit. A hangsúlyt az egészség kapja, nem a betegség, valamint az, hogy a test visszakapja azt a természetes képességét, hogy önmagát gyógyíthassa. Problémák adódhatnak, amikor a test-alapú módszereket olyan módon akarják használni, amellyel a módszerek bizonyított képességeinek hatókörén túl lévő egészségügyi problémákat akarnak kezelni. Míg a hátgerinc-kezelő ellátás hasznos lehet a csontrendszerbeli problémákkal küszködők számára, legyünk óvatosak olyan kijelentésekkel, amelyek szerint a hátgerinc igazítása képes lenne beteg szervek és fertőzések gyógyítására. Továbbá, a nyakcsigolyák kézi kezelése ritkább esetekben stroke-t is okozhat, ha a nyakartéria fala megsérül. Ezért, ilyen kezelést idősebb betegek esetében nem is szabad alkalmazni!

Az ilyen „csontkovács” terápiákkal kapcsolatban az adhat okot szellemi téren aggodalomra, amit e módszer alapítója, David Daniel Palmer (1845-1913) belső intelligenciának nevezett. Megnevezett egy, a testünkben rejlő, belső intelligenciát, amely összeköttetésben áll az univerzális intelligenciával az idegrendszerünkön keresztül. Ezek a szellemi elképzelések leginkább a panteisztikus világgéppel összeegyeztethetőek, a biblikus igazsággal viszont nem. Mindezek ellenére, sok keresztény csontkovács praktizál mind a mai napig, akik elhatárolták magukat Palmer szellemi ideáitól, és úgy tartják, hogy a megnevezett belső intelligencia szimplán csak bioelektrikus energia, mely az agyból a test többi részébe árad az idegrendszeren keresztül.

A CAM terápiák utolsó kategóriája az energia-terápiák, amelyek közé tartozik az energiamezők használata is. Két típus létezik: a biomező terápiák és a bioelektromágnes terápiák. A biomezők– vagyis az emberi testet körbevevő és azt keresztező energia mezők létezése nincs tudományosan bebizonyítva, például a qi gong, Reiki és az érintés terápia nevű terápiák mind ezeket a mezőket kísérik meg befolyásolni, hogy visszaállítsák és fenntartsák az egészséget.

A qi gong a kínai gyógy-módban és a taostia filozófiában található életenergia elméletre alapszik. A Reikit a japán tendai buddhista Mikao Usui fejlesztette ki, aki azt állította, hogy gyógyítói ismereteit egy misztikus kijelentésen keresztül kapta e terápiához. A Reiki szóban található „ki” a kínai „qi” szó japán kiejtése, ami a taoista életerőnek felel meg. A New York Egyetemen dolgozó ápoló és professzor, Dolores Krieger, Ph.D., R.N., aki teozófus is, megalkotta az érintés terápiát a 70-es évek elején. Jobb, ha a keresztények elkerülik az ilyen és ehhez hasonló terápiákat, amelyek sem bibliai, sem tudományos alappal nem rendelkeznek.

A bioelektromágnes-alapú terápiák közé tartozik az elektromágneses mezők olyan, a hagyományostól eltérő használata, amellyel izmokkal és csontokkal kapcsolatos rendellenességeket kezelnek. Ide tartoznak a mágneses cipőbetétek, térdkötések és más olyan kötések, amelyek a sportolás során szerzett ízületi- és izomfájdalmakat hívatottak enyhíteni. Két lehetséges magyarázat létezik a mágnes-terápia sikerességére nézve. Az első teória azt veszi alapul, hogy a mágnesek stimuláló hatást fejtenek ki az idegvégződésekre a bőr felszínén belül, és ezáltal a test természetes fájdalom- enyhítő vegyi anyagait, az endorfinokat kioldják. A második teória azt tartja fenn, hogy a mágnes úgy vált ki gyógyító hatást, hogy megnöveli a véráramlatot a vérben található ionok (elektromosan töltött molekulák) vonzásán keresztül. Mindkettő elfogadható magyarázat, keresztények számára is.

3. Kiegészítő gyógymódok: a két eltérő gyógymód-világ erősségei

Talán azzal tudjuk a legjobb tapasztalatokat szerezni mindkét gyógymód világából, ha megpróbáljuk hasznosítani mind a hagyományos, mind az alternatív gyógymódok erősségeit. Azokat az alternatív gyógymódokat, melyek rendelkeznek tudományos háttérrel, fel lehetne használni az egészség fenntartására, és a testi erőnlét fokozására, míg a hagyományos gyógymódot a pontos diagnózisok felállítására, valamint a betegségek megszüntetésére lehetne alkalmazni. Mindezek mellett, vannak dolgok, melyek óvatosságra intenek e területen.

Először is, a hagyományostól eltérő gyógyítás nem szükségszerűen a biblikusabb vagy szellemibb út. A jó tudományos kutatás a kulcs arra nézve, hogy különbséget tudjunk tenni a hatékony kezelések és a hasznavehetetlen, vagy épp potenciálisan veszélyesek közt. Azok az orvosok, akik ellenségesnek érzik az intézményesült orvostudományt, gyakran megpróbálják kikerülni azt a felelősséget, hogy gyógyítási technikáikat megalapozott tudományos és orvosi felülvizsgálatnak vetessék alá. Sajnálatos módon vannak keresztények, akik negatív módon tekintenek a tudományra, mint az ateisták fellelgvárára, és így áldozatul esnek az olyan gyógymódoknak, amelyek szellemi, lelki nyelvezetet használnak. Ezért kell nagyon vigyáznunk, hogy meg tudjuk különböztetni a biblikus gyógyítási módszereket azoktól, amelyek más szellemi alapelvekre épülnek. Másodsorban óvakodj olyan kijelentésektől, amelyek túl szépnek tűnnek, hogy igazak legyenek, mert az ilyen állítások valószínűleg sosem azok. Csodás gyógyulások nem léteznek az igazi bibliai csodákon kívül. Nyugodtan legyél szkeptikus és gyanakvó, ha egy termékről vagy gyógymódról azt állítják, hogy sok betegségre sikeres kezelést nyújt.

Végül, óvakodni kell minden olyan gyógymódtól is, amely a testben végbemenő folyamatokat nem az orvosi értelemben használt anatómiával és fiziológiával magyarázza. Mi, keresztények, hisszük, hogy az igazság Isten kijelentett Igéjén, valamint Isten teremtményeinek gondos vizsgálatán keresztül ismerhető meg. Az olyan misztikus teóriákban, amelyeket kutatás nem igazolt, nem szabad megbízni.

A pásztori gondozás velejárói e területen

Az alternatív gyógymódok (amelyek a beteg testét, elméjét és szellemét együttesen kísérlik meg kezelni) iránti megnövekedett érdeklődés betudható annak az óriási méretű szellemi éhínségnek, ami a mai csúcstechnológiától átitatott társadalmunkban tombol. Az egészségügyben dolgozók körében tapasztalható vágy, amely arra irányul, hogy a betegek szellemi szükségéi is betöltessenek, ne csak a testiek, azt erősítik, hogy a kórházi helyszíneken megnövekedett a pásztori gondozás jelentősége is. Ezeket a trendeket a lehetőségek ajtajaként is felfoghatjuk, amely az evangéliummal szolgálók előtt tárult. A New Age-es filozófiára és ősi vallásokra alapuló alternatív terápiák hirtelen lett sokasága arra kellene ösztönöznie minden pásztert, hogy kiképezze saját nyáját az ilyen hitrendszerek velejáróival kapcsolatban, csak úgy, mint mikor a szektákról tanítanak. Például, a gyógyítás egy biblikus modelljét, melyet a Jakab 5:14-15-ben láthatunk, nem szabad összetévesztenünk az olyan kézzel, amelyet az életenergia egyensúlyának visszaállítás érdekében végeznek.

Attól függetlenül, hogy egy pásztor általában nincs olyan helyzetben, hogy tudományosan megítélje egy adott alternatív terápia hatékonyságát, még taníthat az egészségügyi ellátás körüli kérdésekre adott válaszok keresésének fontosságáról. Mindemellett egy pásztor sajátos módon van felkészítve arra, hogy megszólítsa a gyülekezeti tagok szellemi szükségseit. A hozzájuk tartozó emberek talán erősen megkérdőjelezhető forrásokból próbálnak válaszokat keresni kérdéseikre, vagy vigaszt találni érzelmi problémáikra. Azért imádkozom, hogy minden pásztor hatékony lehessen olyan tekintetben, hogy emberei szívét a Nagy Orvoshoz fordítja, és hogy képes legyen megvédeni nyáját minden olyan szellemi kártól, mely az egészségügyi ellátás köntösébe búj.

CHRISTINA M. H. POWELL, Ph.D., kirendelt lelkész és orvosi kutató, és országszerte prédikál gyülekezetekben és konferenciákon. A Harvard Medical School (Harvard Orvosi Egyetem) és a Massachusetts General Hospital (M. Általános Kórház) kutatója, csak úgy mint a Life Impact Ministries alapítója.

Girolamo Savonarola Firenze prófétája

Savonarola próféta volt, óriási szellemi erővel megáldott ember, a történelem legmonumentálisabb szellemi vezetőinek egyike, akit méltatlanul alig ismer a mai kereszténység

Írta: William P. Farley

Girolamo Savonarola (1452-98) Isten „Keresztelő Jánosa” volt, aki előkészítette a Reformációt. Tizenkilenc évvel azelőtt halt meg, hogy Luther Márton kiszegte 95 pontját a wittenbergi vártemplom ajtajára. Savonarola szolgálata a megtérésre hívó harsonaszóval ért fel.

Elszomorító tény, hogy igazából senki nem ismeri el őt. Miután erőteljesen megfedte a pápát, és az egyház legmagasabb szintjein is morális reformot követelt, a Római Katolikus egyház kitagadta őt. Mint a legtöbb protestáns, szerette és prédikálta a Bibliát, mivel viszont a Reformáció előtti korból származott, nem látta még, hogy csakis hit által lehet megigazulni – így a protestáns történészek sem tudnak mit kezdeni vele. Isten viszont ismerte őt, és ez az egy számít. Próféta volt, nagy szellemi erővel megáldott ember, a történelem legmonumentálisabb szellemi vezetőinek egyike.

A Savonarola név mindenhol ismert volt a 16. századi Európában. Az 51. zsoltárról írt meditációja – amelyet kínzásai idején írt – igazi bestseller lett. Többet adtak el belőle, mint Kempis Tamás „Krisztus követéséről” című művéből, amely az akkori Európa legnépszerűbbnek tudott műve volt. Meditációja egészen 1958-ig nyomtatásban volt. Írása hatással volt Lutherre és több nagy kaliberű emberre is. Egyik nagy csodálója, Michelangelo, egészen idős korában is fel tudta idézni Savonarola hangját. Ki volt ez az ember, és miért lehet fontos a mai ember számára?

SZÜLETÉSE ÉS TANULMÁNYAI

Savonarola Ferrara városában született, Olaszországban, 1452-ben. Nagypja Istenfélő ember volt, és az Úr útmutatása szerint nevelte. Egy olyan korban, amikor a Bibliát hanyagolták, sőt megvetették, arra nevelte, hogy szeresse és olvassa az Igét. Végül is, ez a Szentírás felé való mély szeretet volt nagy szellemi tekintélyének titka.

Isten Igéjének ihletésétől fogva Savonarola vágyott arra, hogy prédikálhasson. Mivel a Domonkos-rendiek a prédikálásra kötelezték el magukat, már tizenéves korában belépett ebbe a rendbe. Amit előadott, az a szónokiasság csődje volt. Tanítása annyira mély és elvont volt, hogy sokszor az emberek kísértáltak prédikációi közben. Tömegeknek kezdett el prédikálni, de mire a végére ért a mondandójának, épp hogy páran maradtak. A fiatal ember gyötrelmei és szégyenén rendfőnöke könyörült meg, és áthelyeztette őt a San Marco (Szent Márk) monostorba Firenzébe. Ott a prédikáláson túl másban is hasznát vehették.

A kor intellektuális mozgalma, a reneszánsz, amely a kijelentett vallást az emberi értelemmel akarta kiszorítani helyéről, ekkor élte fénykorát, és Firenze volt a székhelye. A város az erkölcsi fertő pöcegödre volt:

szexuális erkölcstelenségek, politikai korrupció és istentelenség volt jelen minden szinten. A befolyásos Medici család vagyona és hatalma olyan művészeket vonzott, mint Michelangelo, Leonardo da Vinci és Botticelli. Ilyen erkölcstelen környezetben kezdte meg Savonarola élete legnagyobb szolgálatát.

MEGVÁLTOZOTT PRÉDIKÁCIÓK

A kudarcai miatti frusztráció oda juttatta Savonarolat, hogy feladta prédikátori ambícióit. Elérte képességeinek határát. Ez valójában egy Isten által megtervezett megaláztatás volt. Nem tudott róla, de a fiatal férfi ekkor vált alkalmasnak arra, hogy Isten használhassa.

Ekkoriban kezdett el egy előadás sorozatot a Jelenések könyvéről a monostor kertjében. Sem ő, sem a rendfőnökei nem vártak ettől túl sokat. De Isten szuverén céljának köszönhetően egy új erő áradt rajta keresztül. Isten volt jelen, és hatása olyan volt, akár az elektromosságé. Az emberek elkezdtek tódulni az előadásaira. Néhány héten belül már csak a kert falainak tetején maradt ülőhely. Akkora igény volt prédikációira, hogy rendfőnökei végül a Duomo-ba helyezték át, Firenze belvárosi katedrálisába.

Isten jelenléte vonzotta az embereket, akik végül már ezrével érkeztek, hogy hallhassák a fiatal szerzetest. Üzenete – csak úgy, mint Keresztelő Jánosé, aki kedvenc

bibliai hőse volt – a megtérésről és önmegtagadásról szólt, amely önmagában nem az, ami természetszerűen vonzaná az embereket. Prédikációinak tartalma mindig a Biblia volt. Félelem nélkül hirdette a bűnbánat szükségszerűségét, és figyelmeztette az embereket Isten ítéletére. Arra buzdította Firenze lakosságát, hogy bűnbánatukat az igazság cselekedeteivel erősítsék meg. Csakis Isten jelenlétével lehet magyarázni az eredményeket.

Egyik életrajzírója így fogalmazott:

„A Katedrális már nem tudta befogadni a tömegeket, akik közlől- s távolról áradtak az épületbe. ... Fából készült galériákat kellett felhúzni a katedrális belsejében, hogy le tudják ültetni a tömegeket. Aztán ez a hely-nagyobbítás is kevésnek bizonyult. ... Elképesztő látvány volt, ahogyan az embertömegek örvendezéssel és nagy vigassággal érkeztek a prédikáció helyszínére – mintha csak lakodalomra igyekeztek volna.”¹

Bettucio, egy züllött, kicsapongó életet élő hitetlen ember benyomásai sok emberével megegyeztek: *„Amint Savonarola felment a szószékre, minden megváltozott Bettucio-ban. ... Nem tudta levenni szemét a prédikátorról. Elméje csapdába került, lelkiismeretét megérintették a Barát szavai és így beszélt róla: 'Végül, úgy éreztem magam, hogy jobb lenne, ha halott lennék, nem élő.' ”²* Ezek után Bettucio átadta életét Krisztusnak, és soha nem nézett vissza.

Néha az embereket annyira elborította bűneik valósága, hogy Savonarolanak rövid időre meg kellett szakítania prédikációját, annyira sírtak. A szerzetes életében legalább tíz olyan eset volt, amikor prédikációi írása közben úgy leszállt rá Isten ereje és jelenléte, hogy nem volt képes folytatni a jegyzetelést saját sírása miatt.

Jacob Burckhardt, a reneszánsz történész így ír róla:

„Az eszköz, mellyel Savonarola átformálta és uralta Firenze városát, szónoki képessége volt. Erről viszont, a helyszínen készült igen csak hiányos jegyzetek meglehetősen tökéletlen képet adnak. Nem arról van szó, hogy rendelkezett volna bármilyen kiváló külső adottságokkal, mivel hangja, akcentusa és retorikai készsége pont a gyengeségei közé tartoztak. ... Savonarola szónoki készsége a lenyűgöző személyiségének volt köszönhető. ... Saját szónoki készségét az Isteni megvilágosodás eredményének tudta be.”³

Isten átformálta Firenzét a szerzetes prédikációin keresztül. Ez a szkeptikus, feslett, büszke város hívővé, bűnbánóvá és alázatossá vált. Élelmet adtak a szegényeknek, lelkesen jártak templomba, korrupciómentessé tették a politikát, és egyházi himnuszokat énekeltek az utcákon. Ez egyike volt az egyháztörténelem rendkívüli eseményeinek. Savonarolan keresztül Isten bebizonyította, hogy a reneszánsz és minden ideálja tehetetlen a Szentlélek ereje előtt.

ÜLDÖZTETÉSE

Még tizenéves volt, amikor Isten megmutatta a barátának, hogy erőszakos halállal fog meghalni Krisztus szolgálata közben. Abban az időben VI. Sándor pápa volt hatalmon. A Borgia családra jellemzően ő is számos szeretővel, és törvénytelen gyermekekkel rendelkezett. Fényűző buja, testies életet élt, és nagyon kapzsi volt. Ő nem képviselte Krisztust.

Ahogy Savonarola erkölcsi és szellemi befolyása növekedni kezdett – nem csupán Firenzében, de egész Olaszországban és Európában – elkerülhetlenné vált a Borgia család korrupciójával való konfrontálódás. Savonarola nyilvánosan megfedte Sándor pápát, és arra hívta, hogy térjen meg erkölcstelen életéből. Még úgy is nevezte őt, mint aki „a Sátán helytartója, nem Krisztusé.”

A kis szerzetes barát ezzel már túl messzire ment. Sándor megmozgatta a pápai hatalma óriási erejét: a bátor szerzetest egy látszatperbe vetette, harminc napon át kínoztatta, majd egy óriási sokaság szeme láttára felakasztatta Firenze főterén. [Ezután a holttestét két másik szerzetesével együtt közszemlén elégettette – a ford.] Savonarola mindezt nagy bátorsággal és méltósággal tűrte. A vallási hatalom sikeresen kioltott egy fényes, égő lángot Firenze és Olaszország szívében.

JELENTŐSÉGE

Miért volt Savonarola fontos? Először is, ő volt a Reformáció előfutára. Ez a kifejezés általában olyan embereket juttathat eszünkbe, mint Wycliffe (1330-84) és Husz János (1373-1415). Savonarola viszont – mint Keresztelő János is – „Illés lelkével és erejével” jött (Lukács 1:17) Szolgálatra megtérésre hívta egész Európát, és ezzel előkészítette a közelgő Reformációt.

Másodszor, ami Firenzében történt, az a modern történelem első ébredéseinek egyike volt. Tíz éven át a Szentlélek mélységesen megindította és átformálta ezt a korrup, érzeki várost. Egyike volt ez az Apostolok Cselekedetei óta lejegyzett szellemi ébredéseknek, és előre vetítette Isten hasonló megmozdulásait, melyek a Reformáció utáni világban következtek be.

Harmadszor, Isten az Ő hatalmas erejének nagyságát mutatta ki Savonarolan keresztül. Firenze Európa morális korrupciójának központja és székhelye volt. Mindezek ellenére, a kis szerzetes szolgálatának csúcsán egy megfigyelő így ír a városban történt változásokról: *„Nem lehetett hallani káromkodást a kovácsműhelyekben, a pékségekben és az élelmiszerüzletekben. Néha a piactér spontán nyitott vallási dalünnepéllé alakult. ... A papok annyira elfoglaltak voltak ... hogy Savonarola ... a hűséges szolgálokat két hetes pihenésre kérte ... [mert] a szerzetesek már fizikálisan is kimerültek voltak.”*⁴

Amikor megkísért a reménytelenség, emlékezz arra, hogy nincs olyan város vagy nemzet, amely ellen tudna állni a Szentlélek erejének. Várd Istent bűnbánó szívvel és hittel. Helyzetünk sosem reménytelen. Istenünk hatalmas és mindenható. Amit a 15.

századi Firenzében megtett, képes megtenni New Yorkban, Los Angelesben vagy akár Budapesten is. (a szerk. betoldása)

Savonarola egy „cserépedény” volt, melyben ott lakozott Isten erejének kincse. Élete elején példa volt mind a gyengeségre, és félelemre, majd a Szentlélek ereje mutatkozott meg életén, ahogyan azt Pál szolgálatán is láthatjuk. (1Korintus 2:1-5)

Negyedszer, sok művészettörténész bánatára, Savonarola prédikációi óriási hatással voltak olyan művészekre, mint Michelangelo vagy Botticelli. Michelangeloról köztudott, hogy ő festette a Sixtusi kápolna mennyezetfreskóját az ítéletről, amelyet Savonarola prédikáció alapján alkotott emlékezetből. Botticelli olyan mértékben megváltozott, hogy évekig nem festett. Amikor később újra elkezdett festeni, a művei olyan szellemi töltettel rendelkeztek, amely azelőtt teljesen hiányzott munkásságából. „Jelentős hatást fejthetett ki a fiatal művész (Michelangelo) elméjére Savonarola, kinek prédikációi mélységes hatással voltak Botticellire is. Idős korában Michelangelo még mindig olvasta a mártírhalált halt prédikátor műveit, és emlékezett beszédhangjára is.⁵ Ugyan vonakodva teszik ezt, de még ellenségei is elismerik Savonarola óriási befolyását.

Végül, mikor Isten meg akar változtatni egy várost vagy nemzetet, akkor egy vezetőt nevel ki, és nem egy programmal, szervezettel vagy egy bizottsággal áll elő. Mindig is ez volt a módszere. Ezért buzdított, intett Jézus minket így: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Máté 9:37-38) Imádkozzunk buzgón és várjunk az Úrra, mint Ézsaiás: „Bárcsak szétszakítanád az eget, és leszállnál, hogy meginogjanak előtted a hegyek! Ahogy a tűz lánggra lobbantja a rőzsét, és felforralja a tűz a vizet, úgy ismertesd meg nevedet ellenségeiddel: reszkessenek tőled a népek, ha majd váratlanul félelmes dolgokat művelsz: ha leszállsz, meginognak tőled a hegyek. (Ézsaiás 63:19b-64:2)

Keress egy jó könyvet Savonarola életéről – sok van a könyvpiacra. Nem fogsz csalódni, ha elolvasod őket. Ajánlom számodra Pierre Van Paassen „A Crown of Fire” („A tűz koronája”) című könyvét!

William P. Farley a Spokane-ben található Grace Christian Fellowship pásztor, Washington államban. Tollából származnak a „For His Glory” („Az Ő dicsőségére”), Pinnacle Press kiadású, valamint az „Outrageous Mercy” („A mértéktelen kegyelem”) című, a Baker Books kiadásában megjelent könyvek. Elérhető az 509-448-3979 telefonszámon, illetve a bfarley@cet.com e-mail címen.

JEGYZETEK:

1. Pierre Van Paassen, A Crown of Fire („A tűz koronája”), New York: Scribner, 1960. p. 173
2. ibid., 185.
3. Jacob Burckhardt, The Civilization of the Renaissance in Italy („A Reneszánsz civilizációja Olaszországban”), New York: Modern Library, 2002.
4. ibid., 191.
5. Frederick Hartt, History of Italian Art („Az olasz művészet története”) (Upper Saddle River, N.J.: Prentice Hall, 2003.), p. 467.

A generációs átok bünei

Írta: W.E. Nunnally

BEVEZETÉS

Az utóbbi években a generációs átokról szóló tanítás meglehetősen népszerűvé vált pünkösdi és karizmatikus körökben, és leginkább e mozgalmak elől lévő vezetői népszerűsítik. Mindazonáltal, a Szentírás abszolút igazságát és megfelelő értelmezését nem határozhatja meg egy csoportnyi ember, csak azért, mert a kérdéses tanítást magukénak érzik vagy, mert ők maguk népszerűek. A hit (vagyis, amit hiszünk) és a hitgyakorlat (vagyis azt, ahogyan éljük keresztény életünket) dolgait csakis a Szentírás helyes megértése határozhatja meg.

A generációs átok tanításának alapjai

A generációs átokról szóló tanítást képviselő tanítók többsége A 2Mózes 20:5,6; 34:6,7; a 4Mózes 14:18; és az 5Móz 5:9,10 részek kombinációjára alapozza tanait. Mindegyik szöveg tartalmazza a következőket: „Megbüntetem az atyák bűnéért a fiaikat is harmad- és negyed ízig”

Azok, akik a generációs átokról tanítanak, ezeket a verseket úgy értelmezik, miszerint egy személy bűne genetikailag is tovább adódik a leszármazottainak. Vagyis, az emberek nem csak ősük bűnös természetét öröklik (azt a hajlamot, mellyel Isten ellen láznak), hanem felmenőik felgyülemlett bűneit is. Következésképpen, Isten bűnösnek látja őket nem csak saját, de felmenőik bűnei miatt is. Továbbá, a Sátán így jogos követeléssel lehet olyan keresztények felé, akik nem rendezték még le hatékonyan generációs bűneiket, amely sok bukáshoz, erőszakhoz, impotenciához, világiassághoz, elhízáshoz, szegénységhez, szégyenérzethez, betegségekhez, szomorúsághoz, félelemhez, sőt, testi halálhoz vezet.

A generációs átok tanítói a következő logikai lépéssel viszik tovább tanításukat: Azt a következtetést vonják le, hogy Jézus vére ugyan kiontatott az egyén bűneiért, de egy következő lépést kell megtenni, hogy az ember megszabadulhasson az őseitől örökölt bűnöktől. Ez a procedura általában egy részletesen kidolgozott esemény, amely abból áll, hogy listaszerűen felsorolják a felmenők bűneit négy generációra kiterjedően, és megvallják bűneiket helyettük is, majd elmondják a javaslatként leírt imádságokat, kijelentéseket és személyesen megtörik a feltételezett átkokat.

Saját szavaikkal

Egy internetes oldal, amely a generációs átok tanítását szorgalmazza, kijelenti:

„Az Isten országa, valamint a sötétség birodalma, teljes mértékben 'jogok és törvények' alapján működnek. Jézus azért jött, hogy megerősítse az Ószövetséget, nem azért, hogy eltörölje Isten törvényeit... Az egész család fizet őseinek bűneiért.”

„A Sátán jogos követelésekkel áll Isten trónja elé, hogy megtámadhassa testedet vagy pénzügyeidet. Isten aszerint dönt, hogy a követelés jogos és érvényes. ... és megteheti-e veled vagy családdal mindazt, amit kérvényez.

Láttam nagyon sok embert, akik nem gyógyultak meg nagyon sok imádság ellenére sem... pedig a hitben járnak! A pásztorok nem értik az okát, és a beteg embert hibáztatják, hogy 'nincs hite'. ... Miután a generációs átok megtöréséről tanultam, és alkalmaztam, azt láttam, hogy legtöbbször ezek közül az emberek közül teljesen meggyógyultak, és SOHA nem tértek vissza a problémáival!!! Két hétbe telik átlagosan az erről szóló tanítás, illetve, hogy az imádságon végig vezessük a gyülekezetet. Isten egy hadsereget állít föl, hogy egy hatalmas kenet kiárasztásával az egyházat megszabadíthassa. De ahhoz kell a megfelelő ismeret.”¹

A 2Mózes 20:4-5-re alapozva, Neil Anderson azt tanítja, hogy démonok szállnak át generációról generációra, és ezek a démonok megvetik a lábukat a keresztények életében a generációs bűn következtében. Azért, hogy démoni erődítményeket rombolhassanak le saját életükben, fel kell kutatniuk, mik lehetnek ezek az erődítmények és szabadulási ceremóniát kell végrehajtaniuk azok megtörésére. Ha az eset komoly méreteket ölt, olyan gondozóra van szükség, aki különleges ismerettel rendelkezik a démoni erődítményekkel kapcsolatban. Van egy speciális diagnosztikai teszt is, és a következő, és ehhez hasonló szavakat kell ismételtetni: *„Elutasítok minden démoni működést az életemben, melyet őseimtől örököltem.”²*

Derek Prince kijelenti: *„Az életünkre hatással vannak olyan erők, amelyek családjaink előző generációjából erednek. Következésképpen, szembesülhetünk visszatérő helyzetekkel vagy viselkedésmintákkal, amelyeket nem lehet megmagyarázni kizárólag saját életünk eseményeivel és személyes tapasztalataival. A probléma gyökere nagyon messzire nyúlhat vissza az időben – akár évezredekre is.”³ Majd így folytatja: „A legtöbb keresztény, akiknek az élet áldásait kéne élvezniük, valójában átkokat kell, hogy elviseljenek. ... Nem értik, milyen módon szabadulhatnak meg.”⁴*

Rebecca Brown így fogalmaz: *„Én, magam, mindig úgy gondoltam, hogy a*

keresztényekben nem lehet bent lakó démon. Mindaddig így gondoltam, amíg Isten el nem hívott erre a szolgálatra.”⁵ Majd így folytatja: „Jézus megtisztít bennünket a bűneinkből... de nekünk kell felvenni és gyakorolni azt a hatalmat, amely most már Jézus Krisztus által rendelkezésünkre áll, hogy 'megtisztíthassuk magunkat' a 'mocsokból' vagy démonoktól. Amint befogadjuk Krisztust, a démonok behatolóknak számítanak, és nincs többé joguk, hogy bennünk maradjanak, ha csak nem teremtünk nekik jogi alapot bűn vagy tudatlanság következtében.”⁶

Máshol olyan gyermekekről ír, akik „szüleiktől örökölték démonokat”, és közben megjegyzi, hogy úgy tanácsolta a szülőket, hogy „kérjék az Urat, hogy törje meg az öröklési vonalat, és vágja el a démoni forrást gyermekeik életéből.”⁷

Teresa Castleman szintén egy részletes útmutatót fogalmazott meg, amely segítségével démonokat űzhetünk keresztényekből: „Hívd elő azokat az átkokat, amelyek engedélyt kaptak generációkon át egy kísérő szellemen keresztül – megtörjük az erődítményeket, és Jézus nevében megparancsoljuk, hogy távozzon. Azt parancsoljuk, hogy sivár helyre menjen, és közöld az átkokkal, hogy nem mehet bele semmilyen jövőbeli generációba. Ereje és köteléke mindörökre megtöretik.”⁸

A GENERÁCIÓS ÁTOK TANÍTÓI EGY LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE TÖRTÉNŐ PROCEDÚRÁT VÁZOLNAK FÖL A SZABADULÁSHOZ

E tanítás hirdetői általában részletes diagnosztikai tesztekkel, és tennivalókat tartalmazó listákkal látják el olvasóikat, sőt, pontosan megadják a kimondandó szavakat is, amelyeket a szabadítási esemény alatt kell kimondani. Egy internetes oldal a következőket javasolja: „Írj részletes listát családtagjaid összes bűnéről négy generációra visszamenően. Ha a családtagok a jelenben is tovább élnek a bűnben, bűneiket naponta meg kell vallani. ... Fontos, hogy bűnbánó légy a családot helyett. Ha minden bűnt megvallottál az összes listáról, Jézus Krisztus nevében követelj vissza minden olyan követelést a Sátántól, melyet jogtalanul magánál tartott eddig. ... Azután tölts egy kis időt dicsőítéssel, az Úr dicséretével... Az Úr egy új szabadságot fog neked adni, amely az elkövetkező napokban fog kibontakozni.”⁹

Egy mintát találhatunk ilyen imára az említett internetes oldalon:

„Mennyei Atyám, a Názáreti Jézus Krisztus nevében eléd jövök és megalázom magam, hogy megvalljam _____ bűneit. Kérem a bűn bocsánatát magam és akármelyik családtagom számára, mindkét vérvonalamon, négy generációra visszamenően. Jézus drága vérét engedem erre a bűnre, és azt elmossa Isten tőlem. Kérlek, bocsáss meg nekem, Atyám, hogy szabad lehessen a Sátán kötelékétől, melyet e bűn helyezett rám. Jézus nevében kérem.”¹⁰

Egy másik ajánlott ima keresztények számára így hangzik:

„Jézus, először arra kérlek, hogy bocsásd meg nekem bűneimet és tisztíts meg minden olyan területtől, ahol megengedtem a Sátánnak és más gonosz lelkeknek, hogy beférkőzzenek az életembe... ezennel elutasítok minden átkot és démont, mely pusztulásomat tűzte ki célul eddig. Elutasítok minden gonoszt, melyet velem szemben mondtak.”¹¹

Hogyan reagáljunk mi minderre?

VIZSGÁLD MEG AZOKAT AZ IGERÉSZEKET, AMELYEKRE EZ A TANÍTÁS ALAPUL!

Először is, át kell gondolnunk mindazt, amit a bibliai szövegek ősi, közel-keleti szövegkörnyezete tanított a generációs átkokról. A 2Mózes 20-ban, valamint a 34. fejezetben, Mózes megszólítja Isten gyermekeit, akiket pogányok vettek körül. A pogányok úgy hitték, hogy akik kultikus kihágásokat követtek el, mint pl. elfelejtették istenük születésnapját, rossz áldozatot mutattak be vagy más isten előtt hódoltak valamilyen területen (eső, termékenység vagy háború), azok meg fognak halni. (Érdemes megfigyelni, hogy a pogány vallásban soha nem a tanítás vagy az erkölcs a lényeg). Ha egy személy egy főistent imádozott, a főisten jogosult volt halálos végzést érvényesíteni a személlyel, valamint egész családjával szemben, amíg csak teljesen ki nem töröltetnek az élők sorából.

Mint azt a Tóra nagy részében láthatjuk is, Mózes kiigazítja a helytelen gondolkodást: kijelenti a babonás izraeliták felé, hogy az ő Istenük egészen más. Az Úr a szív szerinti engedelmességet kívánja, nem pedig a pontosan elvégzett, kultikus szertartásokat. Azok, akiknek az élete állandó sértés az Ő számára, az alapján is lesznek megítélve. Továbbá, ha kitartanak az Isten és az Ő Igéje ellen való lázadásban, azzal azt a kockázatot is föl vállalják, hogy példájuk negatív hatással lesz közvetlen leszármazottaikra – nem valamiféle közös- vagy biológiai átadott bűn miatt, hanem a rossz példa miatt, melyet képviselnek (lásd a következő pontban.)

Másodszor, át kell gondolnunk Mózes hivatkozási alapját. Az ítélet alá eső újabb generációk betanult viselkedést mutattak, és nem öröklött bűnt, valamint a vele járó átkokat.

A bűn eredménye és hatásai nem öröklődnek genetikailag vagy jogilag egyik nemzedékről a másikra. A bűn negatív hatásai, mint rossz, tanult viselkedésminta, viszont igen. A „negyed íziglen” kifejezés onnan jön, hogy az ember hatással van fiára, unokájára és dédunokájára, vagyis a hatás addig tart, amíg él. Az ember azon képessége, amellyel istentelen dolgokat továbbít leszármazottainak, megszűnik, amint meghal. Amíg él, addig leszármazottai választhatnak, hogy követik-e a személyt

bűnös útjain vagy inkább az Urat választják. Ezért, se nem vagyunk felelősek ősapáink bűneiért, se nem vagyunk arra kárhoztatva, hogy megismételjük azokat. Emellett, nincs bennünk az a jogos büntudat vagy genetikai hajlam, melyet a generációs átok tanítói hirdetnek.

Harmadszor, meg kell értenünk, hogy az idézett szövegek valaha valóban utaltak generációs átokra a maguk teljességében. Számtalan Biblia-hívő ószövetségi tudós jegyezte meg, hogy Isten ítélete csupán a második, harmadik vagy negyedik generációt sújtotta, „ha gyűlölnék engem.” (2Móz 20:5, 5Móz 5:9 vö. még 5Móz 7:10; 32:41.)¹² Ezek a specialisták említést tesznek arról is, hogy e szavak (amelyek olyan ígerészek végén jelennek meg, amiket a generációs átok tanítói is idéznek) tovább azonosítják azokat, akikre az ítélet lesújt. Itt ugyanis olyan emberekre utal, akik kész akarva folytatják idősebb, lázadó elődeik példáját. Ezek az ígerészek elmagyarázzák, hogy Isten ítélete azokra az egyénekre fog lesújtani, akik kitartanak az Isten elleni lázadásban azáltal, hogy tovább viszik elődeik bűneit saját életükben.

MUTASS RÁ ARRA, HOGY A GENERÁCIÓS ÁTOKRA NINCS BIBLIAI BIZONYÍTÉK!

Ez a kifejezés, hogy „generációs átok”, sehol nem szerepel a Szentírásban! Sem ez, sem ehhez hasonló kifejezés nem található sem az Ószövetségben, sem az Újszövetségben. Ez önmagában, persze, még nem elegendő ahhoz, hogy egy tanítást nem-biblikusnak tituláljunk. A Szentháromság szó sem jelenik meg sehol az igében, mégis pontosan tükrözi a Biblia tanítását. Az a tény, viszont, hogy a generációs átok kifejezés nem található az Igében, intő jel arra, hogy e területtel óvatosan kell bánni. A bizonyíték nem várat magára, amikor Isten tanácsát keressük ezzel kapcsolatban is.

A generációs átok ideája teljesen idegen a Szentírás számára. Ha a 2Móz 20:5 és a 34:6,7 és hasonló Igéket a saját, ősi, közel-keleti szövegkörnyezetükben – helyesen – értelmezzük, annak a lehetősége, hogy a benne foglaltakat generációs átokként fordítsuk, teljesen megszűnik.

A különböző diagnosztikai tesztek, rituálék és imák, melyeket olyanok javasolnak, akik a generációs átok tanítását tanítják, nem található meg a Szentírásban. Nem léteznek ilyen lépések az igében, amely viszont az egyetlen szabálykönyvünk a hit

és a hitgyakorlat dolgaira. Ha a generációs átok valóságos volna, Isten megfelelő útmutatással látott volna el bennünket az igén keresztül arra nézve, hogyan kell e problémát kezelni.

GONDOLJUK ÁT, MIT MOND A SZENTÍRÁS TÖBBI RÉSZE!

Át kell gondolnunk minden bibliai bizonyítékot, mielőtt bármilyen nemű Biblia magyarázatot alakítunk ki. Ez a megfelelő lépés. Mint minden más témánál, amikor a teljes Szentírást vesszük figyelembe, nem férhet kétség a helyes végkövetkeztetéshez. Nézzük meg ismét Mózes szavait, melyeket gyakran használják a generációs átok tanításához. Mózes ugyanis ezt is mondja: „Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért. Mindenkinek a maga vétkéért kell meghalnia!” (5Móz 24:16).

A Szentírás ihletettsége és megcáfolhatatlan jellege, valamint időtálló alapelvei maguk értelmézik a Szentírást, és megkövetelik, hogy Mózes szavait az 5Móz 5:9,10-ben az ő világos kijelentésének fényében értelmezzük (lásd 24. fejezet).

A 2Kir. 14:6 és a 2Kr. 25:4 párhuzamos ígéresek a mózesivel: „De a gyilkosok fiait nem ölette meg, mert így van megírva Mózes törvénykönyvében, amit az Úr megparancsolt: Ne kelljen meghalniuk az apáknak a fiakért, a fiaknak se kelljen meghalniuk az apákért; mindenkinek a maga vétkéért kell meghalnia!” (2Kir. 14:6). Ezek az Igék azt mutatják, hogy Mózes tanítása, melyet az 5Móz. 24-ben találunk, világos volt mindenki számára, és gyakorolták is az ősi Izraelben.

A próféták megjelenésének idejére az izraeliták már rég elfeledték Mózes feddő intéseit a pogány szokásokkal kapcsolatban. A próféták ugyanezekkel a problémákkal szembesültek. A babiloni fogság idején Ezékiel így írta le: „Így szólt hozzám az Úr igéje: Hogy mondhattok ilyen közmondást Izráel földjéről: Az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle?! Életemre mondom - így szól az én Uram, az Úr -, hogy nem fogjátok többé ezt a közmondást mondogatni Izráelben! Mert minden lélek az enyém: az apák lelke is, meg a fiak lelke is az enyém. Annak a léleknek kell meghalnia, aki vétkezik.” (Ezékiel 18:1–4).

Majd Ezékiel folytatja: „Ha valakinek olyan fia születik, aki látja apja vétkeit, amelyeket az elkövet, látja ugyan, de ő maga nem követ el olyanokat: nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, nem tekint föl Izráel házának bálványaira, ... nem kegyetlenkedik senkivel, ... nem rabol el semmit, kenyereből ad az éhezőnek, és felruhazza a mezítelent, ... az ilyen nem hal meg apja bűne miatt, hanem élni fog! Apja azonban, mivel megszarolta és kirabolta embertársát, és csak rosszat tett népe között, meg fog halni bűne miatt! Ti ezt mondjátok: Miért nem bűnhődik a fiú is az apa bűne miatt? Ez a fiú törvény és igazság szerint él, minden rendelkezésemet megtartja és teljesíti, ezért élni fog. Annak kell meghalnia, aki vétkezett. A fiú nem bűnhődik az apa bűne miatt, az apa sem bűnhődik fia bűne miatt. Az igaz azt kapja, amit igazságáért érdemel, a bűnös pedig azt kapja, amit bűnéért érdemel. (Ezékiel 18:14–20).

A generációs átok tanításának bűnei

Mi baj származhat abból, ha kicsit elhamarkodottan és lazábban értelmezzük a Szentírást, és elmondunk néhány plusz imát? Itt egy lista a generációs átok káros hatásairól – a teljesség igénye nélkül:

1. megtagadja a Szentírás kizárólagosságát, és emberi tesztek, rítusokat, formulákat ad hozzá az Isten Igéjéhez. (vö. 2Tim 3:15–17; 2Pt. 1:3–8)
2. megtagadja Krisztus bevégzett munkáját a kereszten
3. egy Jézus+ evangéliumot képez (lásd Gal. 1:6–9)
4. megtagadja a személyes felelősségről szóló biblikus tanítást
5. egy lépéssel közelebb visz a pogánysághoz, amiből Isten kihívott bennünket
6. eltolt hangsúlyt helyez az emberi cselekedetekre, amely olyan Isten-kapcsolat gondolatával kísért, és amely tévesen az emberi cselekedetekre alapul

Ezékiel próféta kortársa, Jeremiás, a jeruzsálemi zsidókhoz így beszélt: „Abban az időben nem mondják többé, hogy az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle, hanem mindenki a maga bűnéért hal meg: minden embernek a saját foga vásik el, ha egrest eszik.” (Jer. 31:29,30). Ezek az Igerészek világosak. Valójában, itt láthatjuk a „Szentírás magyarázza a Szentírást” alapelvet: a nehezebben érthető szakaszokat a világosabb szakaszok tükrében kell értelmezni, mint pl. ezeket is az Ezékiel és a Jeremiás próféta könyvében találhatók.

Fontos megjegyezni, hogy nem minden zsidó próbált meg ujjal mutogatni az őseire abban az időben. Bár hasonló próbákat kellett kiállnia a babiloni fogságban, Dániel – a Júdában és Babilonban élő kortársaival szemben – egészen ellentétesen reagált ezekre. Ahelyett, hogy sorsát az ősapái számlájára írta volna, mint ahogyan azt Jeremiás és Ezékiel hallgatósága tette, elfogadta saját személyes felelősségét, valamint kortársaiét is, azért az ítéletért, amely rájuk szállt. Így írt: „Imádkoztam Istenemhez, az Úrhoz, és vallást téve ezt mondtam: Ó, Uram, nagy és félelmes Isten, aki megtartod a szövetséget és a hűséget azok iránt, akik szeretnek és megtartják parancsolataidat! Vétkeztünk, és bűnbe estünk, megszegettük törvényedet, és lázadók voltunk, eltértünk parancsolataidtól és törvényeidtől... Neked, Uram, igazad van, nekünk pedig szégyenkeznünk kell még ma is; nekünk, Júda férfainak, Jeruzsálem lakóinak és az egész Izraelnek közelben és távolban, mindazokban az országokban, amelyekbe szétszórtad őket hűtlenségük miatt; mert hűtlenek voltak hozzád. Szégyenkeznünk kell, Uram, nekünk, királyainknak, vezéreinknek és elődeinknek, mert vétkeztünk ellened. A mi Urunk, Istenünk irgalmas és megbocsát. De mi ellene lázadtunk” (Dániel 9:4,5,7–9).¹³

Dániel imádságában nem tesz említést arról, hogy a száműzetés az ősatyáik bűneinek köszönhető. Ez még bámulatosabb, ha felidézzük, hogy Dániel tudatában volt annak, hogy Isten nemzedékeken keresztül küldte prófétáit Izraelhez, hogy figyelmeztesse őket az ilyen mértékű ítéletre, ha nem térnek meg.

Jézus korára a zsidók ismét elfeledték Mózes és a próféták intelmeit a pogány vallással kapcsolatban. Jézus ugyanezekkel problémákkal helyezkedett szembe. A János 9:1-3-ban így olvassuk: „Amikor Jézus

továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. Tanítványai megkérdezték tőle: “Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?” Jézus így válaszolt: “Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.” Míg a tanítványok a régi pogány világnézet szerint vélekedve a bűn öröklését tartották valósnak, Jézus az Isten dicsőségét és kegyelmét hangsúlyozta.

Jézus azt is kimondta, „menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn. 8:11) Jézus szavai arra mutatnak rá, hogy az Isten megbocsátása elegendő ahhoz, hogy olyan mértékű szellemi átváltozást idézzon elő, mely egy megváltozott életet eredményezhet. Jézus hitte, hogy az asszony, akinek itt megbocsátott, innentől szabadon választhatja, hogy megmarad-e a bűnben, vagy elhagyja azt. Nincs utalás további imádságokra, ceremóniákra vagy formulaszerű szertartásokra, melyek kiegészítenék Isten kegyelmi ajándékát, a megbocsátást.

Pál szavai „Mert mindenkinek a (saját) cselekedetei szerint fog megfizetni” (Róma 2:5,6) és „mindnyájan oda fogunk állni Isten ítélőszéke elé.” (Róm. 14:10-12, kiemelés hozzáadva) világosan megerősítik azt az elsődlegességet, amelyet az Újszövetség az egyéni felelősségnek tulajdonít. Ezeket az Igerészeket úgy kell tekintenünk, mint amelyek egyesítik az igei tanítást, kezdve Mózesrel (5Móz 24:16), folytatva a prófétákkal (Jeremiás 31:29-30, Ezékiel 18:1-4,14-16,18-20; Dániel 9:4,5,7-9), majd kicsúcsosodva Jézus tanításaival (Jn. 8:11; 9:1-3).

Mózes megpróbálta kora pogányságát jó útra téríteni, de a próféták korára az izraeli emberek ismét visszaestek a pogány életvitelbe. A próféták is ugyanígy megpróbálták visszatéríteni az embereket pogány szokásaikból, de mire Jézus eljött, ők is visszaestek a pogány gondolkodásmódba. A mai egyház számára bizonyosság Mózes, a próféták, Jézus és az apostolok, az egész Újszövetséggel, a Lélek teljességével és a Lélek ajándékaival együtt – melybe beletartozik a lelkek megkülönböztetésének ajándéka is – mégis, a pünkösdi/karizmatikus egyház egy része pogány bűnbe esett.

Mivel nem hallgattunk Jézusra, és nem vettük figyelembe az ige teljességét, ismét egyfajta elbutított, mágikus szemlélettel nézzük Isten világát. Ebben a világban, Isten végső áldozata csak korlátozott erővel és hatásokkal bír és muszáj kiegészíteni saját szabadító, ördögűző formuláinkkal, és emberi próbálkozásokkal. Valójában, ha beírjuk a Google keresőbe a generációs átok kifejezést, azt láthatjuk, hogy ez a tanítás sokkal népszerűbb a pszichikus dolgokkal foglalkozók, és az okkultisták körében, mint keresztények közt. Kellemetlen emberek, hogy finoman fogalmazzunk. De ez szinte kérdésért kiált: Most akkor ki követ kicsodát?

MONDD KI AZT, HOGY A KERESZT ÖNMAGÁBAN ELÉG!

A 21. századi egyháznak ki kell jelentenie, hogy Jézus áldozata önmagában elég, és ezt olyan egyértelműen kell tennie, mint a korai egyháznak. Pál az ellentmondástól való félelem nélkül hirdette ki: „És titeket is, akik halottak voltatok vétkeitekben és bűnös valótok körülméletlenségében, ővele együtt életre keltett megbocsátva nekünk minden vétkünket. eltörölte a követelésével minket terhelő adóslevelet, amely minket vádolt, eltávolította azt az útból, odaszegezve a keresztfára. Lefegyverezte a fejedelemségeket és a hatalmasságokat, nyilvánosan megszégyenítette őket, és Krisztusban diadalmaskodott rajtuk.” (Kol. 2:13-15).

Mit tanulhatunk ebből a már eretnekséggel felérő ferdítésből?

1. Az Ige az egyetlen megbízható lámpás lábunk előtt és az egyetlen világosság ösvényünkön.
2. Az ember szavai csak visszavisznek bennünket a kötözöttségbe: pl. a félelembe. Az Isten teljes beszédét kell követnünk a Szentírásból, nem pedig a legújabb teológiai divatot.
3. Az elbukott ember mindig a gyors megoldást keresi. A legtöbb probléma, amelyet a generációs átok szabadítási módjain akarunk megoldani, nem a kiűzhető vagy eloldozható típusból valók. Viselkedésmintákkal kapcsolatos problémáinkat csak kereszténytanítványságunkfolyamatábantudjuk kezelni. Fel kell vennünk a keresztünket minden nap, és halottnak kell tartanunk magunkat a bűn számára, élőnek pedig Istennek a Krisztusban. Testünket és minden gondolatunkat alá kell vetnünk a Krisztus iránti engedelmességre, és meg kell újítanunk elménket az Isten szaván keresztül. Ha jellemhibákat akarunk kiűzni vagy kiűzetni magunkból, borzasztó csalódottak leszünk másnap reggel, amikor arra kelünk fel, hogy hibáink még mindig bennünk vannak. Jézus nem rövid-távú kereszténységre hívott el bennünket. Tanítványságra hívott el – arra, hogy naponta kövessük Őt, a Mestert, és vessük alá magunkat az ő uralmának, és tanuljunk tőle, valamint, hogy egyre hasonlóvá váljunk Hozzá.
4. Az Ige emlékeztet bennünket Jézus vérenek erejére, hatalmára, és hogy az ő vére számunkra teljességgel elegendő.
5. Mivel a generációs átok visszafordít a Bibliához, hogy újraértékeljük üzenetét, ismét emlékeztetőt kapunk arról, hogy cselekedeteinknek igenis vannak következményei, és hogy életünk óriási hatással van gyermekeinkre – akár rossz, akár jó értelemben. Ahogyan néhány hívő él, arra tényleg igaz az Ige: „Ha szelet vetnek, vihart aratnak.” (Hóseás 8:7) Sokan szorulnak gyülekezeteinkben az igaz, biblikus megtérésre,

átformálódásra és a Lélek megerősítésére, hogy olyan példaértékű életet élhessenek, amelyre Isten hív el bennünket.

Pál szavai világosan megmutatják, hogy akármekkora bűn-adósságot is halmoztunk föl, Jézus helyettesítő-halála teljesen eltörölte azt. Továbbá, Pál megerősíti azt is, hogy azok a hatalmasságok és fejedelemségek, amelyek egykor a bűn kötelékében tartottak bennünket, nem csak legyőzettek és lefegyverezettek, hanem teljes megaláztatást is elszenvedtek. Jézus halála megvalósította a bűnbocsánatot, valamint a démoni lenyomástól és uralomtól való védelmet azok számára, akik Jézus áldozatát magukénak vallják.

Horatio Spafford, egyházi himnuszíró ezt személyesen is megtapasztalta, és himnuszában, az „It Is Well With My Soul,” [„jól van az én lelkem” – a ford.] című alkotásban összegzi is Pál metaforáját, melyet a Kolossébeliekhez írt levélben találunk.

*A vétkem – ó, mily boldogít s dicső gondolat!
A vétkem – nem egy része, hanem az egész
A keresztre szegezve, és már nem roskadok súlya alatt,
Dicsőség az Úrnak, Ó, lelkem, Őt dicsérd!*

Charles Wesley hasonlóképp az apostol kétezer éves üzenetét fogalmazza meg az „O For a Thousand Tongues To Sing” című énekben [„Ó, ezernyi száj dicsérje” – a ford.]

*Jézus! A név, mely elúzi félelmeink,
mely megszünteti bánatunk;
Zene ez a bűnösök fülének
Zene ez, egészség és béke.
Megtöri a bűn erejét,
szabadon bocsátja a foglyot;
Vére a legvétkesebbet is megtisztítja,
Vére segített nekem.*

BEFEJEZÉS

Mi tehát e dolog vége? Amikor Jézus azt mondta, „Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.” (Jn. 8:36, kiemelés hozzáadva), így is gondolta.

W.E. Nunnally, Ph.D., A Korai Júdaizmus és a Keresztény Eredet professzora of Early az Evangel University-n, Springfield, Missouri.

Jegyzetek:

1. <http://hometown.aol.com/godswaitn/genealogy/index.htm>.
2. C. Peter Wagner and Douglas Pennoyer, *Wrestling With Dark Angels: Toward a Deeper Understanding of the Supernatural Forces in Spiritual Warfare* [Birkózás sötét angyalokkal: a természetfeletti erők megértésének egy mélyebb dimenziója a szellemi harcban] (Ventura Calif.: Regal Books, 1990), 125–159, különösen 158,159.o.

3. Derek Prince, *Blessing or Curse: You Can Choose* [Áldás vagy átok: választhatsz!] (Grand Rapids: Baker, 1990), 32,33; lásd még 17–20.o., ahol a megfogalmazás és a felhozott példák világossá teszik, hogy a szerző keresztényekről beszél.
4. *Ibid.*, 38.
5. Rebecca Brown, *Prepare for War* [Készülj háborúra] (Chino, Calif.: Chick Publications, 1987), 106.
6. *Ibid.*, 109.
7. *Ibid.*, 294,295.
8. Teresa Castleman in *Brownsville Assembly of God Deliverance Manual* [szabadítási kézikönyv] (Pensacola: Brownsville Assembly of God, 1996–97) 25.
9. <http://www.yourgoingtohell.com/curse.html>.
10. *Ibid.*
11. *Ibid.*
12. Példák a kész információkra: Walter Kaiser and others, *Hard Sayings of the Bible* [A Biblia kemény mondásai] (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 1996), 178; Norman Geisler and Thomas Howe, *When Critics Ask: A Popular Handbook on Bible Difficulties* [Mikor a kritikusok kérdeznak: Bibliai nehézségek népszerű kézikönyve] (Wheaton, Ill.: Victor Press, 1992), 285,286; and Gleason L. Archer, *New International Encyclopedia of Bible Difficulties* (Grand Rapids: Zondervan, 1982), 152,153).

A TÁRHÁZ MAGAZIN

az amerikai Assemblies of God pünkösdi felekezet által gondozott **Enrichment Journal** kéthavonta megjelenő, rövidített, magyar nyelvű kiadása. Az eredeti magazin kiadója a LIFE PUBLISHERS INTERNATIONAL és az ASSEMBLIES OF GOD USA, Magyarországon 2009. júniusától a Kiadót az APCSEL29 képviseli és szerkeszti.

Időszerű teológiai, bibliai és gyülekezeti témákat fejtegető cikkeivel a Tárház Magazin a magyar lelkipásztorok, gyülekezeti vezetők és missziómunkások szükségét kívánja betölteni. A cikkeket és az illusztrációkat a Kiadó előzetes hozzájárulásával adjuk közre. Az elektronikus kiadványban szereplő fotók és illusztrációk az internetről származhatnak, és Creative Common felhasználási joggal rendelkeznek.

Magyar szerkesztőség és képviselő:

APCSEL29 - E-mail: tarhaz@apcsel29.hu

A szerkesztőbizottság tagjai:

Terri Gibbs, a Life Publishers / Enrichment Journal képviselőjében, **Pataky Albert**, az Evangéiumi Pünkösdi Egyház elnöke, **Szűcs Sándor**, az APCSEL29 szakmai vezetője.

A magyar fordítás Jermann Gábor munkája.

A Tárház Magazin 2009. júliusától (a 22. számtól) kizárólag elektronikus úton, PDF kiadványként jelenik meg, amely INGYENESEN letölthető az Enrichment Journal magyar honlapjáról: www.tarhazmagazin.com

Enrichment Journal:

www.enrichmentjournal.ag.org